

Ceny ogłoszeń
za wiersz milime-
trowy przed 1 złoty
w tekście 50 gr., za
tekstem 40 gr. Ogło-
szenia tabelarycz-
ne 50 proc., a świą-
teczne 25 proc. dro-
żej. Drobne ogło-
szenia po 10 groszy
Dla poszukujących
pracy 5 gr. za wy-
raz. Najmiej 1 zł.
Za zastrzeżenie miejsca
dolicza się 25%

EXPRES ZAGŁĘBIE

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego

Prenumerata wy-
si miesięcznie
Biblioteka Jagiellońska
św. Anny 12
P.M.O. Katowice 247

ODDZIAŁY:

KIELCE, Marsz Focha 26 (róg Sienkiewicza) tel. 13-78; BEDZIN, Malachowskiego 74; DĄBROWA, ul. 3-go Maja 14 i Kiełowej
Jadwig (róg Narutowicza); ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja 5, tel. 97; CZELĄDZ, Miłowińska N. 5; GRODZIEC, ul. Legionów tel. 7.13.66

Powstańcy zdobyli Malagę?

Ofensywa powstańcza w trójkącie na Madryt -- Toledo -- Walencja

GIBRALTAR, 8. 2. Reuter dowia-
duje się ze źródła poufelnego, że
powstańcy wkroczyli wieczorem do
Malagi. Na ulicach miasta toczyły się
zawzięte walki. Z obu stron padło du-
żo ofiar.

Agencja Stefani donosi z Saint

le Luz, że o godz. 12.30 wojska pow-
stańcze po złamaniu ostatnich punk-
tów oporu, wtargnęły do miasta, ni-
sząc przy pomocy granatów ręcz-
nych oraz w atakach na bagnety bro-
niące się rozpaczelwie grupy „czerwo-
nych“.

Na palacu gubernatora zatknięto
czerwono-złoty sztandar hiszpański. —
Patrole powstańcze oczyszczają mia-
sto i wybijają rozpaczelwych mili-
cjantów.

Wysłannik agencji Havasa donosi,
że oddziały powstańcze posuwają się
naprzód w trójkącie pomiędzy szosą
Madryt — Toledo i szosą Madryt —
Walencja dotarli wczoraj do rzeki
Jarama, której prawy brzeg jest obec-
nie całkowicie zajęty przez wojska
powstańcze. Oddziały rządowe wysa-
dziły w powietrze most Arganda przy
wjeździe rzeki Jarama do rzeki Manza-
narez. Cały obszar znajdujący się mię-
dzy szosą wiodącą do Toledo, dolnym
biegiem rzeki Manzanares i prawym
brzegiem rzeki Jarama jest obecnie w
rękach armii gen. Mola. Deszcz, który
padał przez cały dzień wczorajszymi u-
trudniał operacje w rejonie Madrytu.

Korespondent Havasa donosi: Po
południu oddziały powstańcze z Torre
Molinosa i Almogía znajdowały się w
odległości dwóch kilometrów od Lagai.
Wobec tego, że miejscowość Velezma-
la znajduje się w rękach powstańców

to wojskom rządowym pozostał tylko
wąski, pięciokilometrowy przesmyk
między Velezmalaga a wybrzeżem,
w którym mogą się wycofać.

Tragedia w operze w Nowym Jorku

NOWY JORK, 8. 2. W Metro-
politan Opera House zdarzył się nie-
zwykły a tragiczny wypadek. Podczas
ostatniej kostiumowej próby opery
„Cajonsasri“ znany tenor Lawrence
Tibbett rzucił się — jak zresztą wyni-
kało to z jego roli — ze sztyletem na
jednego z chórzystów, Sterzinię i
przypadkowo zadał mu dość ciężką ra-
nę w rękę. Zranionego odwieziono na
rychliście do szpitala dla opatrunku
Strzini po czterech godzinach zmarł.
Natychmiast wszczęte śledztwo wyka-
zało, że Tibbett zgola nie był winien
śmierci Sterzinię. Autopsja bowiem
wykazała, że Sterzinię cierpiał na dale-
ko posuniętą ogólną sklerozę i zmarł
głównie z powodu choroby serca.

Drzewo z lasów państwowych na budowę szkół w miasteczkach i wsiach

WARSZAWA, 8. 2. W związku z
projektowaniem przez rząd powiększe-
niem etatów nauczycielskich o 5.000
wysuwa się na czoło zainteresowań
społeczeństwa sprawa budowy szkół,
szczególnie wiejskich. Wiadomą jest
zresztą, że jakimi trudnościami finanso-
wymi walczą nasze samorządy wiejskie
i że bez pomocy z zewnątrz kwes-
cja budowy nowych pomieszczeń
szkolnych i odbudowa względnie roz-
budowa już istniejących, przedstawia-
łaby się dość problematycznie.

To też komitet ekonomiczny mini-
strów, na wniosek ministra rolnictwa
i reform rolnych, chce przyjąć z po-
mocą gminom wiejskim, a częściowo
uboższym gminom osad i miasteczek
zdecydował w okresie trzyletnim sprze-
dzieć drewna z lasów państwowych na
potrzeby budownictwa szkolnego sa-
morządom terytorialnym na wyjątko-
wych warunkach kredytowych i po
znacznie niższych cenach. Roczny
kontyngent kredytu, w granicach któ-
rego dokonywane są sprzedaże drewna
zarządem eminym, ustalony zo-
stał na 5 mil. zł.

Drewno w stanie okragłym, ciosa-
nym i tartym, zależnie od zapotrzebo-
wania gmin, lasy państwowe sprzedają
z ulgą 33 proc. od cen normalnych,
obowiązujących w nadleśnictwach,
względnie tartakach państwowych, z
których materiał został zakupiony. —
Jest to więc ulga bardzo znaczna. Wa-
runki ułożone są w ten sposób, że na-
wet najbardziej obciążone świadcze-
niami samorządy mogą im sprostać.

Ze ta pomoc lasów państwowych
jest rzeczywiście wydatna i istotna,
świadczy najlepiej masowe korzysta-
nie z niej przez samorządy gminne,

Ponury samosąd na cyganach-złodziejach

BUDAPESZT, 8. 2. PAT. We wsi
Gariesko włóścianie dokonali bestial-
skiego samosądu na dwóch cyganach
którzy stale dopuszczali się kradzieży
drobni. Schwytanych złodziei pobi-
to najpierw do krwi a następnie po-
wieszono za nogi na drzewie nad roz-
palonym na ziemi ogniskiem, wymu-
szając w ten sposób zeznanie.

Jeden z cyganów zmarł śmiertelnie
poparzony, drugiego w stanie bezna-
dziejnym przewieziono do szpitala.

Policeja aresztowała kilkanaście o-
sób — sprawców tego niehumanitarnego
czynu.

od początku akcji (od kwietnia) do 1
grudnia 1936 r. lasy państwowe wy-
dały na omawiany cel 48.500 m. sze-
ściu, drewna surowego, ciosanego i tartego
oraz przejęły zapotrzebowanie na czas
do 1 marca 1937 r. na dalsze 109.400
m. sześciu, materiałów drzewnych. Za-
potrzebowanie to zostanie całkowicie
pokryte.

Dotychczasowa akcja będzie prowa-
dzona w dalszym ciągu. Do dyrekcji
lasów państwowych stale napływają
nowe zgłoszenia gmin, które też w
większości zostaną pokryte z zapasów
drewna ciec tegorocznych.

Ośadnictwo Żydów na Madagaskarze

w oświetleniu wybitnego publicysty francuskiego

PARYŻ, 8. 2. PAT. „Ere Nauvele“
zamieściła obszerny artykuł wybit-
nego publicysty Pierre Mollera, po-
święcony sprawie osadnictwa Żydów
na Madagaskarze.

Publicysta zwraca uwagę, że Mada-
gaskar tak wielki, jak Francja, Belgia

i Holandia razem, rozwija się stosun-
kowo w tempie powolnym w porówna-
niu z innymi koloniami francuskimi.

Główną tego przyczyną jest słabe
załudnienie wyspy, bowiem posiadając
wszelkie możliwości rozwoju, zamiesz-
kany jest zaledwie przez 4 miliony tu-
sienic.

ziemców i 15 do 20 tysięcy Europej-
czyków. Zaradzić temu stanowi rzeczy
może tylko załudnienie Madagaskaru
przez napływ ludności z zewnątrz.
Rozważane były dotychczas projekty
sprowadzenia anamitów, którzy są pi-
krenni tuziemcom Madagaskaru.
Możliwość ta jest utrudniona przez to
iż anamici emigrują niechętnie, a po-
wtórnie, że koloniści francuscy
zbyt złym okiem patrzą na tego
rodzaju projekt, który w konsekwen-
cji doprowadzić może do podrobnienia
miejscowej robotnicy.

Pozostaje więc emigracja Żydów
z Europy środkowej, a przede wszy-
stkimi Żydów z Polski. Publicysta
francuski zaznacza, iż wiadomemu mu
jest, iż zwracano się z tego rodzaju
projektem do ministra kolonii i że na-
wet kwestia kredytów nie nasuwała
trudności, gdyż organizacje żydow-
skie w Ameryce i Europie gotowe są
finansować koszty emigracji i instalacji
osadników.

Publicysta wysuwa pewne uwagi,
a przede wszystkim domaga się, aby
emigrowali czynnicy, które będą pra-
cowali na roli. Madagaskar bowiem
nie potrzebuje i nie chce pośredników.
Jakkolwiek sytuacja Żydów w Euro-
pie środkowej pisze pan Mille, godna
jest szerokiej troski, to jednakże trze-
ba czuwać nad tym, aby niedopuszczyć
do Madagaskaru nieprodukcyjnych
żydów żydowskich, a następnie dru-
gie zastrzeżenie to kwestia językowa.

W koloniach francuskich — kończy
Mille — osadnik musi mówić po fran-
cusku, czy w tym wypadku warunk
ten będzie spełniony?

Prace izb ustawodawczych w bieżącym tygodniu

WARSZAWA, 8. 2. Jutrzejsze po-
siedzenie sejmu, które rozpocznie się
o godz. 10-tej przewiduje aż 16 pun-
któw porządku dziennego.

Jak można więc przypuszczać obra-
dy nie zostaną prawdopodobnie zakoń-
czone jutro a dalszy ciąg posiedzenia
odbyłby się we środę.

Dłuższej debaty spodziewać się
należy przy sprawozdaniu komisji
budżetowej i o rządowych projektach
ustaw, dotyczących dotacji na rzecz
funduszu obrony narodowej i inwesty-
cyj z funduszy państwowych w r.
1937.

Dużo czasu zajmie również debata
nad projektem ustawy, zgłoszonym
przez pos. Dudzińskiego w sprawie
zmiany dekretu prezydenta Rzeczy-
pospolitej o państwowym gospodarstwie
leśnym.

We czwartek, dn. 11 bm. zbiera się
podkomisja komunikacyjna sejmu
dla rozpatrzenia rządowego projektu
ustawy o budowie i utrzymaniu dróg
publicznych.

We wtorek dn. 9 bm. na posiedze-
niu sejmowej komisji zdrowia i opieki
społecznej odbędzie się głosowanie nad

rezolucjami zgłoszonymi przez posła-
kę Prystorową do projektu ustawy o
wykonywaniu zawodu aptekarskiego.

W środę, dnia 10 bm. obradować
będzie sejmowa komisja prawnicza,
która rozpatrzy m. in. rządowy pro-
jekt ustawy o obligacjach i projekt u-
stawy o szkoleniu leśnym i polnym
złożonym przez posła Kiełbasa.

Plan prac komisji budżetowej se-
natu w bieżącym tygodniu jest nastę-
pujący: we wtorek 9 bm. odbędzie się
debata nad budżetem długów państwo-
wych i monopoli, w środę 10 bm. —
debata nad budżetem ministerstwa rol-
nictwa i reform rolnych, w czwartek
11 bm. — debata nad budżetem mini-
sterstwa komunikacji, a w piątek 12 bm. nad
budżetem M. W. i O. P.

Także odbędzie się komisja praw-
nicza dla rozpatrzenia projektów u-
staw: o likwidacji mienia państwa
własności terytorialnej sądów okrę-
gowych. Również w przyszłym tygod-
niu odbędzie się komisja wojskowa
dla rozpatrzenia projektu ustawy, do-
tyczącej przez pos. Świąka o kryzys i
medalu nieodległości.

Na szpaltach pism O wielkim planie inwestycyjnym

Wielki plan inwestycyjny, wysunięty przez p. wicepremiera Kwiatkowskiego wywołał żywe echo w prasie. Przypominając słowa p. wicepremiera, że jak ongiś całym programem gospodarczym stało się słowo Gdynia, tak teraz będzie „okrąg centralny — Sandomierz” — „Express Poranny” pisze:

Planowa gospodarka państwowa narodowa w Polsce nie oznacza wcale, że idzie my do socjalizmu lub komunizmu.

Prywatno — kapitalistyczne podstawy naszego ustroju gospodarczego pozostają niezmienione. Inicjatywa prywatna pozostaje nadal potężnym czynnikiem tworzącym, zyskując nowe terytoria dla swej działalności.

Ale państwo wytyka główne linie, po których ma się inicjatywa rozwijać, wskazuje cele, ku którym ma ona się kierować, wreszcie, gromadząc potężne środki własne, zapewnia wykonanie planu.

„Kurjer Warszawski” widzi dobre strony „Wielkiego planu”, ale dostrzega i trudności:

Wielki plan inwestycyjny wyzwala unieruchmione dotąd siły materialne. Różne reformy drzemających oszczędności i niewyżytkowanego kredytu mają być wciągnięte do pracy. Chodzi o to, aby równoległe ożywić, pobudzić, zagrzzać na tych ludzi, aby ich też do pracy przyciągnąć.

Nie będzie to, oczywiście, rzeczą łatwą. Kto wie, czy nie najtrudniejsze zadanie oczekuje p. wicepremiera wówczas gdy będzie on chciał wyjść poza granice

podległego mu aparatu, aby stworzyć niezbędny, powszechny zapal dla urzeczywistnienia wielkiego planu.

Konserwatywny „Dziennik Północny” zapatruje się sceptycznie na plan wicepremiera Kwiatkowskiego: Sceptycyzm, z jakim witamy plan inwestycyjny, wypływa i z naszego zasad

niczego założenia ideowego, że najlepszą drogą do gospodarczego rozwoju kraju jest jednak inicjatywa prywatna.

Wszystkie jednak inne odłamy prasy, nie wyłączając pism socjalistycznych, witają plan inwestycyjny z uznaniem, jako pierwszy krok na drodze do wydobycia się z marazmu.

Pijcie doskonale, pełnowartościowe znane ze swej dobroci piwo sieleckie:

jasne pilzneńskie
ciemne monachijskie
„słodowo-słodkie

z Browaru Gwarectwa „Hrabia Renard”
w Sosnowcu (Telef. Nr. 6 21-01).

Polecamy również lód sztuczny z wody źródlanej.

WTORKOWA ZABAWA

Z podkoziółkiem w zapusty

Bogate są zwyczaje zapustne i popielcowe wśród polskiego ludu. Złożyły się na nie wierzenia przodków, zwyczaje i obrzędy sięgające zamierzchłych stuleci, kultura wyrosła z przebogatego źródła słowiańszczyzny.

Najbardziej interesującą formę posiadają zwyczaje zapustne w zachodnich polaciach kraju. I tak w okolicach Poznania przebiegało się dwóch chłopców za dziada i babą i stanowiący na drodze w Popielec rano zbierali okup od przejeżdżających, bijąc ich batami ze słomy, po czym udawali się do karczmy na zabawę.

Wtorkowa zabawa w zapusty zwie się w Polsce Zachodniej podkurkiem albo podkoziółkiem.

Pierwsza nazwa pochodzi od drewnianego kurka, które w zapustny wtorek obwozili chłopcy na dwukółnym wózku po wsi, a za otrzymane datki fundowali sobie wieczorem ucztę.

Nazwa podkoziółek pochodzi od figurki wyobrażającej kozła i robioną z drzewa, brukwi lub kartofli. Figurkę tę stawiano przed grajkami na talerzu, a dziewczęta musiały rzucić pod tego koziołka pieniądze, opłacając w ten sposób każdy taniec.

W niektórych okolicach ostatki odbywają się nieco inaczej, niemniej jednakże interesująco i malowniczo. Oto w karczmie odbywa się t. zw. licytacja dziewcząt polegająca na tym, iż

parobcy wjeżdżają jedną po drugiej dziewczynę w beczkę, stojącą na środku tanecznej izby, a

OFIARY CZARNEJ ŚMIERCI

Na kopalni „Wanda” w Nowym Bytomiu wydarzyła się katastrofa w czasie której trzech robotników: Błażycki, Bol-do i Szczepny, ponieśli śmierć.

Górnicy zajęci byli na pomoście w głębi kopalni. Nagle runęły z wierzchu wielkie bryły lodu pod których ciężarem zalał się pomost i runął w dół.

Wydobycie zwłok natrafia na wielkie trudności, ponieważ na dnie szybu znajduje się woda na głębokości ponad 4 m. Wodę tę musi się najpierw wypompować

następnie kupują dziewczynę od wywołującego licytację starszego gospodarza. Wykupiona „piękność” wywdzięcza się po tym na Wielkanoc chłopcu pięknymi pisankami.

W zabawach Popielcowych rej wiodły zwykle starsze mężatki. Wprowadzają one do karczmy młode od roku dopiero zamężne kobiety, każąc im ciągnąć drewniany kloć i popędzając je biczami ukręconymi ze słomy. Mężowie zaś muszą fundować starszym gospodyniom, w kupując swe

polowice do ich grona. Podochocąc baby chwytają nieraz i mężczyzn i sprawiają im niemiłe dość gołenie patykami,

dopóki nie złożą odpowiedniego okupu.

Zwyczaj z kłosem już prawie zanikł, jego przeżytkiem jest rozpowszechniona dość zabawa przyczepiania w Popielec dziewczętom i chłopcom kłosek niby za karę, że nie wstąpili w karnawale w związki małżeńskie.

Okulary higieniczne Oczy zarabiają

Zagłębie i Śląsk stawia szczególne wymagania. Tu wszyscy od majstra do pize myślowca muszą nosić specjalne okulary. Deczowanie maszyn, ruchu wymaga okularów „w dal” — praca przy biurku, kontrola — szkła „z bliska”.

Okulary dla zatrudnionych w przemyśle bezwzględnie muszą być najlepiej dobrane przez specjalistę i najprzebieżniej wykonane przez fabrykę. Żaden szablon

BIFOKALE

Wiele osób używa dwu par okularów: jednej do czytania, drugiej do patrzenia w dal. Jest to, rzecz prosta, połączone z dużą niewygodą, bywa też ogromnie szkodziące dla wzroku, ponieważ np. czytając korespondencję, nie zmienia się okularów, gdy trzeba dla zaznaczenia godziny spojrzeć na bardziej oddalony zegar.

Odwrotnie, gdy ma się na oczach szkła do patrzenia „w dal”, nie zmienia się ich zazwyczaj, gdy trzeba spojrzeć do notatnika. Tak psują sobie oczy wszyscy inżynierzy, elektrycy, gazownicy i fabrycy, mający pracę biurową na miarę.

W obu wypadkach spogląda się przez niewłaściwe szkła, co wywołuje forsowanie i psucie oczu i podwyższenie ciśnienia krwi. Z tego powodu są częste bóle głowy, których pochodzenia chorzy nie znają, osłabiające i zatrzymujące cały organizm, serce i nerwy oczu proszkami, gdy radykalnie pomogą właściwe szkła.

Dwuogniskowe szkła BIFOKALE usuwają wymienione wady i pozwalają zastrapić dwie pary okularów jedną, przez

nie może tu mieć miejsca.

Nowoczesny przedsiębiorca dbały o wydajność pracy racjonalnie oświetla swój zakład, do obowiązków pracownika natomiast należy takie zaopatrzenie oka, aby przy wytężonej pracy dawało bez szkody na zdrowiu maksimum sprawności. Inaczej następuje redukcja niesłusznie przypisywana wiekowi.

która zupełnie swobodnie i niemal jednocześnie patrzy się w dal i na bliski dystans, a są tylko nieco droższe.

Nie trzeba wyjaśniać dalszej wygody ani zdrowotności tego rozwiązania sprawy. Nawet dla osób, używających szkła wyłącznie do czytania, BIFOKALE są wskazane, gdyż pozwalają bez zdejmowania okularów oderwać się od pracy. Unikają się również zsuwania szkła na czoło, lub koniecznie nosa, co nie jest ani mile ani estetyczne.

Wszyscy odwiedzający słynnego optometrystę p. Jana Kowińskiego, Dyrektora Instytutu FILTOREX de Paris przyjmującego jeszcze kilka dni od 3-7 w w. Hotelu Victoria, Sosnowiec, 3 Maja 23, są poinformowani i sprawdzają swój wzrok bezpłatnie i bez zobowiązania — Przyjeźdźni poza kolejną.

**PRZEZ USUWANIE KRZYWD
SPOŁECZNYCH — DO JEDNO
— SIŁ I SIŁY NARODOWEJ —**

PROSZKI
KOGUTEK
ZASTOSOWANIE:
GRYPY, PRZEZIĘBIENIE
BÓLE GŁOWY, ZĘBÓW i t.p.
ZADAJĄC ORYGINALNYCH PROSZKÓW ZK. FAB. Z. „KOGUTKIEM”
PATRZĄCIE „JAKIE PROSZKI WAM DAJA”
BÓDZ SA JUŻ NAŚLADOWNICTWA.
ORYGINALNE PROSZKI „MIGRENO-NERVOSIN” Z „KOGUTKIEM”
SA TYLKO JEDNE
TAKŻE Z RYSUNKIEM KOGUTKA
PROSZKI „MIGRENO-NERVOSIN” SA TEŻ W TABLETKACH

Z KRAJU

WIELKI POŻAR W FABRYCE ŁÓDZKIEJ.

W sobotę rano wybuchł pożar w zabudowaniach fabrycznych Ludwika Hauka przy ul. Sienkiewicz 113.

W chwili przybycia pożarnej straży trzypiętrowy budynek fabryki „Lorenc i Hauk” stał już w płomieniach, które objęły trzecie piętro oraz dach i zaczęły się przetrzącać na sąsiedni budynek, w którym znajduje się przedział i kłalnica.

Do akcji ratowniczej przystąpiło 8 oddziałów straży pożarnej, które po czterech godzinach pracy opanowały sytuację.

Kilkuset robotników wskutek pożaru straciło warsztaty pracy. Częściowo będą zatrudnieni w oddziałach, które nie uległy spaleniu. Straty wynoszą według przewidywanych obliczeń 300 000 złotych.

SKRZYPCE STRADIVARIUSA — W MELINIE WARSZAWSKIEJ.

W czasie rewizji w jednej z melin warszawskich policja odnalazła beczkę skrzypiec, dzieło słynnego konstruktora instrumentów. Stradivariusa. Skrzypce zawarte w czarnym skórzanym futerale, posiadają wewnątrz napis: „Antonius Stradivarius, Craemondensis, faciebat anno 1719”.

Skrzypce te będące jednym z kilkunastu okazów, jakie znajdują się na całym świecie, posiadają kolosalną wartość. Mówi się, iż są to skrzypce zmarłego artysty Barcewicza, które zostały mu skradzione przed kilku laty.

Cenny okaz złożony został w urządzie ludozłom, który zajął się ustaleniem osoby by właściciela skrzypiec.

Sandomierz--miasto przyszłości

Dziś i jutro przyszłego centrum przemysłowego

Zapowiedź p. wicepremiera E. Kwiatkowskiego w komisji budżetowej Sejmu, dotycząca stworzenia nowego, centralnego okręgu przemysłowego w okolicach Sandomierza — cała Polska przyjęła z wielkim zainteresowaniem.

Zapewne nie śniło się dotychczas nawet największemu patriocie lokalnemu takie wywyższenie Sandomierza i całej ziemi sandomierskiej,

choć miała ona w czasach dawnych swoje wielkie dni, a Sandomierz odgrywał w historii Rzeczypospolitej i w życiu gospodarczym kraju, niejednokrotnie rolę poważną, jako centrum bogatej krainy rolniczej, jako miasto spichlerzy na wiślanym szlaku handlowym.

W okolicach Sandomierza, położonego na malowniczym, wysokim lewym brzegu Wisły, po każdym wiosennym spływie wód znajdują się szczątki zamierzających kultur, ślady człowieka przedhistorycznego.

Ziemia sandomierska jest niezwykle malownicza i pełna pamiątek historycznych. Sandomierz, to cenne muzeum przeszłości. Słynny ratusz,

zamek z czasów Kazimierza Wielkiego, kościół katedralny nie dawno odrestaurowany dom Długosza, Kolegium Jezuickie i wiele zabytkowych kościołów — to cenne pamiątki dawnych czasów.

Dotychczas w Sandomierszczyźnie brak przemysłu uniemożliwiał zdobycie dodatkowego zatrudnienia.

W całym okręgu istnieją zaledwie trzy cegielnie, parę gorzelni i mniej więcej tartaków.

Przyszły ośrodek przemysłowy znajdzie więc tu wielki rezerwuarek roboczych, gdy urodzajny prawy brzeg Wisły dostarczy żywności i również podniesie się gospodarezo.

Budowa zakładów przemysłowych w widłach Wisły i Sanu, którego ujście znajduje się między Sandomierzem i Zawichostem, stanowić będzie ratunek dla tej zaniedbanej dzielnicy, która musi stać się pomostem między południowym zachodem i północno-wschodem Polski.

Rozszerzenie dróg komunikacyjnych, budowa gazociągu przebiegającego przez okręg centralny,

rozszerzenie sieci elektrycznej i budowa nowych zakładów przemysłowych staną się bezwzględnie podstawą rozkwitu miejscowej ludności ku pożytkowi całej Polski.

Wpływy Litwinowa SA NIENARUSZONE.

Wedle doniesień z Moskwy, ogólna uwaga zwrotu konieczność komisarza Litwinowa na wielkim bankiecie, wydanym przez komisarza dla handlu zagranicznego. Rosenholza, na cześć nowego ambasadora Stanów Zjednoczonych.

Wedle krążących w Moskwie pogłosek konieczność Litwinowa nie oznacza jego odlaski. Wprosi przeciwnie, odzyskał on swe wpływy i dlatego tylko nie wziął udziału w śniadaniu, że uczestniczył jako jedyna poza komisarzem Ordżonikidze, osoba cywilna w naradach dowódców czwartej armii.

Olecie, jak twierdzą w Moskwie, wyjasniło się częściowo pochodzenie pogłosek, które obiegły prasę europejską na temat zagrożenia sytuacji Litwinowa i arestowania jego żony. Iżekomo koła „młodych bolszewików” miały lansować tę plotkę, celem wywołania atmosfery niepewności wokół osoby komisarza dla praw zagranicznych.

Mundury dla armii hiszpańskiej szyte są w Polsce

Łódzki przemysł konfekcyjny i łódzkie chałupnictwo krawieckie rozpoczęły rok 1937 w warunkach wyjątkowo pomyślnych. Pierwsze pięć tygodni nowego roku zaznaczyły się w tym dziale wytwórczości znacznym (dotąd o tej porze nienotowanym) uruchomieniem warsztatów chałupniczych, znacznym wzrostem zarobków chałupników i czeladników oraz wzrostem wskaźnika produkcji i wskaźnika eksportowego.

To ożywienie jest wywołane przede wszystkim... wojną domową w Hiszpanii.

Podczas gdy normalnie do dnia 20 lutego trwa martwy sezon w przemyśle i chałupnictwie konfekcyjnym

w Łodzi, w tym roku uruchomienie warsztatów jest stu procentowe, przy czym zamówień jest znacznie więcej, aniżeli chałupnictwo łódzkie jest w stanie wykonać. Całe bowiem łódzkie chałupnictwo pracuje dla rynku hiszpańskiego.

Produkcja dotyczy w szczególności kompletów mundurów, składających się z płaszcza, spodni i bluzy koloru khaki.

Należy zaznaczyć, że nie tylko Łódź otrzymała zamówienia hiszpańskie. Dla rynku hiszpańskiego pracują również przemysły konfekcyjne w Brzezinach, Białymstoku oraz w okręgu warszawskim.

W Madrycie trzeba po produkty żywnościowe wystawać w ogonkach

Oszukańczy werbunek EMIGRANTÓW.

Syndykat Emigracyjny otrzymał wiadomość, że do rolników w Polsce nadejdą listy z Brazylii z propozycjami ułatwienia emigracji. Listy te wysyła jako by „Sociedade Paulista de Imigracao, Sao Paulo, Brasil, Rua 3 de Dezembro 48”.

Syndykat ostrzega w związku z tym, że towarzystwo takie w ogóle nie istnieje i cała sprawa oparta jest na zwykłym oszustwie.

Oszuści dowiadują się różnymi drogami adresów osób, zamierzających wyemigrować do Brazylii i przysyłają im listy z propozycją załatwienia formalności wyjazdowych nabycia kolonii. Żądają jednocześnie przysłania dokumentów osobistych i od 5 do 15 dolarów na koszty. Nie wiadzą proponują wysłać gotówką albo w znaczkach pocztowych. I na tym cała transakcja się kończy.

Zwracamy uwagę emigrantów, że jedyną instytucją, upoważnioną przez władze państwowe do przeprowadzenia na terenie Polski werbunku dla osadnictwa na emigracji, jest Syndykat Emigracyjny.

Przystępujemy do ofensywy gospodarczej

Znaczenie wielkiego planu inwestycyjnego

— „Nie potrzebujemy dziś już koncentrować całego wysiłku na negatywnej walce w obronie przed zalewem kryzysu. Możemy już pracować pozytywnie i wzmacniać zarówno nasze gospodarstwo jak i nasze zdolności obronne”.

W tych słowach wicepremiera i ministra skarbu, inż. Eug. Kwiatkowskiego, wypowiedzianych na zakończenie dyskusji budżetowej, mieści się w syntetycznym ujęciu zarówno obraz sytuacji obecnej, jak i program działań na najbliższą przyszłość.

Światowy kryzys zmusił nas do zajęcia stanowiska obronnego. W dobie kureczenia się produkcji i obrotów, olbrzymiej niżelki cen produktów rolnych, wzrastającego bezrobocia, pauperyzacji świata pracy, walki o całość waluty, obniżki uposażeń, absolutnego nakazu oszczędności w każdej dziedzinie —

taktyka obronna była jakby kategorycznym nakazem naszej polityki gospodarczej i finansowej.

Dziś możemy z całym spokojem przystąpić do zmiany zasadniczej postawy: z defensywnej w ofensywną, z obronnej w — twórczą.

Wyrazem tego jest właśnie plan inwestycyjny, są olbrzymie zamierzenia idące w kierunku zaatakowania naszych braków i niedomagań w dziedzinie gospodarczej — jest na cyfrach i planach oparta „wyrównanie zaległości” i „podciągnięcie Polski wyżej”.

Zarówno wicepremier inż. Kwiatkowski, jak i poszczególni ministrowie, w których zasięgu znajdują się zagadnienia gospodarcze, przedstawili społeczeństwu — za pośrednictwem komisji budżetowej Sejmu — na jakich podstawach oparta została nasza ofensywa go-

spodarcza: jakie są zamierzenia rządu i jakie są przewidziane środki materialne dla wykonania w ciągu najbliższego 4-lecia tych zamierzeń. Nie potrzebujemy też szczegółów tego planu powtarzać, gdyż nie ulega wątpliwości, że każdy myślący patriotycznie obywatel, dokładnie przestudiował wypowiedzi członków rządu w komisji budżetowej.

Trzeba tu natomiast z całym naciskiem podkreślić, że wraz ze szczegółowym programem prac, które mają być wykonane w ciągu najbliższych lat, rozporządzamy również ustaloną z góry i dobrze przemyślaną hierarchią tych prac.

Jest to niemniej ważne, niż samo opracowanie cyfrowego planu.

Otóż w tej hierarchii prac wicepremier Kwiatkowski rozróżnia trzy jakby uwarstwienia. A więc

po pierwsze: wzmocnienie naszej zdolności obronnej; tak, by odpowiadała pod względem technicznym, produkcyjnym i komunikacyjnym nowoczesnym wymogom. Po wtóre: uprzemysłowienie kraju, gdyż tylko w ten sposób możemy dać zatrudnienie i rozładować bezrobocie, a zarazem przetwarzać nasze surowce. Po trzecie: przeobrażenie struktury naszego gospodarstwa agrarnego i przemysłowego. Mamy bowiem w Polsce okręgi pod względem gospodarczym bierne, mamy olbrzymią rozpiętość między „Polską A” i „Polską B”, między zachodnimi i wschodnimi połaciami kraju.

Oto — w najogólniejszych oczyszczeniach — plan ataku, plan ofensywy gospodarczej. Zdajemy sobie sprawę z jej olbrzymiej wagi, ale też i z gigantycznego wysiłku, który podjąć musimy.

Problemy dnia

OBIECANKI CACANKI

Pomoc zimowa zawodzi

W parlamencie polskim podczas ostatnich debat budżetowych mówiono też o pomocy zimowej, która według zdania posłów i senatorów zawiodła. Poprostu tak zwane społeczeństwo nie dotrzymało swoich jesienno-obietnic.

Nie dokonano jeszcze zestawień, które by pozwalały ustalić, w jakim stopniu wywiązano się z zobowiązań pieniężnych, ale opieszałość w uiszczeniu zadeklarowanych sum jest aż nadto widoczna.

Najtrudniej jest ściągnąć te sumy od wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw. Najbardziej „nieuchwytną” są przedsiębiorstwa handlowe, zwłaszcza mniejszego kalibru.

Niemną niespodziankę zgłosił Pomocy Zimowej Syndykat hut żelaznych.

Powziął mianowicie uchwałę, że członkowie jego ofiarują na rzecz Pomocy 1 promille od obrotu, nie licząc się z tym, że niektóre huty zadeklarowały przed tym wyższe stawki, sięgające nawet 3 promille.

I huty te zmuszone były w imię solidarności obniżyć wysokości świadczeń.

Inne związki branżowe w większości wypadków deklarowały również najniższe normy świadczeń, mimo że koniunktura bynajmniej nie usprawiedliwiała takiej powściągliwości. Przemysł metalowy, tekstylny i drzewny idą przeciw pełną parą. Nie byłoby jeszcze za późno podwyższyć stawki!

Górnicy zadeklarowali 90 tysięcy ton węgla i tyleż dali.

Z zadeklarowanych 2100 ton cukru dostarczono już 800 ton mieszanki cukrowo-kawowej, a 387 ton czystego cukru jest już w drodze. Rolnicy obiecali 100.000 ton ziemniaków. Otrzymało dotychczas 29.000 ton. Rezultat ten można darować ze względu na mrozy, które utrudniły dostawę. Natomiast

FELIETONIK.

Powiedzsonka

— A teraz powiesimy wujaszka! — rzekł pan domu, zajęty zamieszczeniem portretów rodzinnym.

— Będą nieci z tego interesu! cieszył się hodowca, oglądając swą hodowlę jedwabników.

— Mnie nie żnują! — zawołał marynarz, wchodząc na pokład statku.

— Będzie dowcip! — zaśmiała się krowa, roweselona dowcipem byka.

— On jest dziwnie skryty! — mruknął policjański, szukając ukrytego złodzieja.

— Niech pan nie traci głowy! — szepnął kat do skazańca, prowadząc go na szafot.

— Dużo słyszałem o panu! — powiedział mi pewien głuchy jegomość.

— Mam pociąg do narzeczonej! — ucieszył się młodzieniec, przeglądając rozkład jazdy.

— Oj, bo pięknie! — krzyknął wystraszony szrapnel.

— Z taką swinią nie chcę mieć do czynienia! — powiedział rzeźnik, oglądając chudą świnkę.

— Coś mi wpadło do głowy! — jęknął zając, trafiony strumem w głowę.

— Grunt golić się z zacieciem! — mówił fryzjer do gościa, obcinając mu pół ucha.

— To mu się odcięła! — powiedział masynistą do przajechnanej nogi.

— Co słychać? — zapytał ślepy głucho. — Dziękuję — Jak widzisz.

— Nie suknia zdobi człowieka — mówił złodziej, wynosząc kradzione suknie z mieszkania.

Requiescat in pace — niech spoczywa w pace! — rzekł policjański i wprowadził o przyszkła do celi więziennej.

— Nawarzyłem sobie piwa! — rzekł z zadowoleniem piwowar, spoglądając na beczki z gotowym piwem.

bije w oczy znikoma cyfra 3200 ton dostarczonego żyta, wobec obiecanych 40.000 ton.

Rolnictwo musi — póki czas! — spełnić swój obowiązek społeczny. Nie żąda się ofiarności od gospodarstw kilkumorgowych, które same nie mogą opędzić swych potrzeb, ale trudno znaleźć wytłumaczenie dla właścicieli 20 ha i więcej, jeśli odmawiają pomocy bezrobotnym, zwłaszcza że

koniunktura na wsi jednak poprawiła się znacznie.

Słyszysz się niekiedy od rolnika: — Miasto powinno samo zająć się losem swych bezrobotnych. My mamy własne troski!

Zapomina się jednak, że gdy miasto nie będzie w stanie temu sprościć — bezrobotni wylegną na wieś i rolnik rad nie rad, będzie musiał ich żywić. Wszak włóczęgostwo staje się już dzisiaj plagą wsi.

Restauracja „SAVOY”, Sosnowiec, 3 Maja

tel. 627.35 i 619.01.

DZIŚ SPECJALNOŚĆ KUCHNI:

Ogon wołowy w sosie maderowym, Pularda duszona po chłopsku, Wołowia a la jardiner, Pierogi polskie ze słoninką.

Zapraszamy P.T. gości na tradycyjnego „śledzika” i bliny z kaworem, a więc wszyscy spędzimy „śledziówkę” wesoło w podziemiach „SAVOYU”.

Powiększony i urozmaicony program sił krajowych i zagranicznych. Wszyscy otrzymają miłe gdyńskie upominki. 5 proc. od dochodu Zarząd „Savoyu” deklaruje na bezrobotnych. — Ceny normalne.

Smierć zagląda w oczy bezrobotnym w kopalniach galmanu

Rzesze bezrobotnych b. pracowników kopalń rudy i galmanu w Boleślawiu pod Olkuszem, czerpią groszo we zarobki z wydobywania z czeluści zatopionych kopalń t. zw. błyszczą ołowiu.

Ludzie ci, którym najokropniejsza śmierć stale zagląda w oczy,

kryjąc się przed okiem stróżów, różnymi i znanymi im tylko otworami, dostają się do czeluści zatopionych chodników i podszybi z ukrytym kilofem, lub ostrym dłutem.

Wśród nieprzeniknionej ciemności i szumu fal wody w chodnikach, robotnik poszukiwacz, stojąc do pasa w wodzie, lub kołysząc się na przymocowanej prowizorycznie tratwie, wy-

łupuje ze ścian chodnika kruszec, by go następnie sprzedać pośrednikowi za cenę 35 gr. za kg.

Biada takiemu poszukiwaczowi, gdyby tratwa poniosła w głąb labiryntu chodników — znalazłby grób w czeluściach kopalni, a ciało jego nie byłoby nigdy odnalezione.

Poszukiwacze minerału srebradajnego zdecydowani są na wszystko. I czy można im się dziwić?

Tam, gdzie nędza osiągnęła już swą granicę, gdzie codzienną strawą rodzin bezrobotnych są suche ziemniaki lub rozbełtana wodzianka, musi zaniknąć poczucie strachu wobec grożącej śmierci.

SPRAWY KOBIECE.

Można być piękną TRZEBA TYLKO CHcieć.

Każda kobieta, każda dziewczyna może być piękną. Tylko nie każda posiada tyle energii i tyle siły woli, by otrzymać przez naturę piękność utrzymać lub nieposiadane piękno zdobyć.

Każda niemal kobieta szuka w zdobywaniu urody półśrodków. Szminki, kremy, pudry itd. — to wszystko bluff, na którym się ostatecznie poznają kobiety, ale gdy jest już za późno. Narzucają te półśrodki i łatwiej rzekomo sposoby zachowania wdzięku i urody kobiecie; sprytnie reklamujące się wytwórnie kosmetyków, gabinety i instytuty „latania urdoy”, „faktury wdzięku” i reklamiarze pierwszej wody.

Kobieta może się obyć bez kosztownych szminek, pudrów i karminów nie dających tego efektu, co zdrowe, naturalne rumieńce, co elastyczność ciała nabyta drogą naturalną, o ile ma silną wolę do systematycznego przestrzegania pewnych przepisów i nakazów.

Czy potrafi pani wstać weźmie rano o ile ją nie zmuszają do tego obowiązki rodzinne i opuścić zaraz po przebudzeniu się ciepłe łóżeczko?

Energicznym skokiem wydostać się z pościeli z rana, to już poważny krok do zachowania urody i kobiecego wdzięku. Długie leżenie w łóżku odbiera bowiem cału elastyczność, robi je gąbczastym i miękkim.

Potrafi pani lać i zimą podczas każdej pogody ubierać się przy otwartym oknie i przeprowadzić parominutową poranną gimnastykę?

Ma pani siłę woli, by lać i zimą za raz po gimnastyce obmyć się zimną wodą

i wytrzeć potem całe ciało ręcznikiem i wymasować.

Potrafi pani codziennie zrana pięć minut czesać swoje włosy, aż nabiorą połysku i żywych odcieni. Nie czesane włosy załamują te cechy bardzo szybko.

Ma pani tyle energii by każdego ranka wykonać taką drobnostkę jak manicure nadający piękno jej ręką. Nie pudrować twarzy i nie nakładać pod puder kremu, jak robi to każdego ranka wiele tysięcy kobiet? Wysuszyć to bardzo szybko i zatykać pory, które muszą „oddychać”. Nie przeladowywać żołądka słodczymi i stosować przepisane jej diety.

Ma pani tyle siły woli, by przed snem oczyścić starannie twarz z pudru i szminek i zrobić masaż całego ciała.

O ile zatem może pani jeszcze wcześniej kłaść się spać i zażywać snu długo, jaknajdłużej to będzie bardzo duży postęp w zdobywaniu piękna i urody.

Stosując te nakazy dnia, każda kobieta, nawet nieobdarzona przez naturę urodą, może tą piękność uzyskać.

A zatem trzeba tylko chcieć.

Przy głośniku

OSTATNI DZIEŃ KARNAWAŁU.

Ostatni dzień karnawału — dziś — znajdzie również swój wyraz w audycjach regionalnych. O godz. 19.20 „Miedzypusty, zapusty — nie chcemy jeść kapusty”, to audycja oparta na wesołych zwyczajach karnawałowych, opracowana przez Stanisława Wasilewskiego, zaś o godz. 21.00 koncert zatytułowany „W ostatni dzień karnawału” zapowiada doskonały program w wykonaniu Małej Orkiestry P. R. z udziałem, jako solistki Anthey van Vock oraz „Czwórki Radiowej” Muzyka taneczna z dancingu „Cafe Club” zakończy pożegnanie karnawału w radio.

DRZAZGI.

Sędziowie siewierscy i Parylewiczowa

Nie każdemu zapewne wiadomo, że sędzią do spraw szczególnej wagi, p. Korusiewicz, prowadzący sprawę Parylewiczowej, pochodzi z Zagłębia, ściślej, z Siewierza.

Nie od rzeczy będzie wspomnieć przy tej okazji o dawnych sędziach siewierskich, które przed laty słynęły z wielkiej surowości.

Przypomina L. Korusiewicz (nazwisko to jest u Siewierza bardzo popularne) w „Echach Siewierskich” ze starych kronik owe surowe wyroki sędziów siewierskich. Był więc wypadek zasypania żywcem kobiety, a było też niezwykle zdarzenie z katem. Przy był on na zamek siewierski, aby dokonać egzekucji na czterech osądzonych skazańcach. Wśród nich znalazł się jednak i piąty złoczyńca jeszcze nieosądzony. Zeby jednak kata poraził drugi nie fatygować sędziowie postanowili, aby kat załatwił się po swoim odczynie już z całą pytką.

Dziś to oczywiście przed setkami lat.

Surowa sprawiedliwość sądów siewierskich w dawnych czasach stała się przysłowiem. Nie też dziwnego, że bandy rzeźmieszków były się Siewierza jak ognia. Stąd przysłowie: — Kładnij zabijaj, ale Siewierz omijaj.

Wspomnienie o surowym przestrzeganiu prawa tak mocno związane z resztkami murów zamczyska siewierskiego ciągle jeszcze unosi się nad tym odwiecznym osiedlem i dodatnio oddziałuje na psychikę siewierzan.

Krótko mówiąc, sprawa Parylewiczowej jest w dobrych rękach.

—:O:—

Odpowiedzi redakcji

Dr. St. Z-ski. Mimo, że w niektórych punktach podziwiamy zdanie Pana w Jego drugiej odpowiedzi na wywody p. B. St.S-kiej w „Kurjerze Zachodnim” listu Jego jednak nie zamieścimy. Znamy bowiem dobrze warunki, w jakich pracuje studio, znamy wszystkie trudności, które musi pokonywać i dlatego jesteśmy zdania, że polemika z osobą, która może nawet nie widziała studia sosnowieckiego, do czego rozsądnego nie doprowadzi. Mamy zrozumienie dla doświadczeń wyrażań Pana pod adresem p. S-kiej, ale czy nie sądzi Pan, że po prostu szkoda fatygi Pana?

Co do jednego ma Pan słuszość: kto udziela rad, powinien pierwszy dać przykład, jak się powinno pracować.

Komunikujemy Panu uprzejmie, że już dość dawno do Komitetu Propagandy P. R. w Zagłębiu został zaproszony przedstawiciel powiatu zawierciańskiego. Niestety, opuszcza on Zawiercie i dlatego mandatu przyjęć nie mógł. Mimo to współpracował z Komitetem i on i wiele innych osób bistości z powiatu zawierciańskiego, którym chodzi o pracę, a nie o zaszczyty.

Przegląd prasy zagłębiowskiej, propagowany przez p. S-ka, jest pomysłem, jak to Pan pisze, brzmiać zupełnie niewiarogodnie, który sami redaktorzy pism, zasiadający w Komitecie, zapewne przyjmują ze wzruszeniem ramion.

Koniec końców jednak przyznaj Pan, że zajmowanie całych szpał na polemizowanie z p. S-ka byłoby nadużywaniem cierpliwości czytelników. Są ważniejsze sprawy, niż wymiana listów z niewątpliwie uręczą zawierciańską.

W CIEPLE DOMU, PRZY WIECZERZY, POMYŚLCIE O TYSIĄCACH GŁODNYCH I ZZIEBNIĘTYCH. POMÓŻCIE IM, SKŁADAJĄC OFIARĘ NA POMOC ZIMOWĄ

Strzelcy na wsi zagłębiowskiej

Ofiarna praca w oddziałach wiejskich

Treścią rocznego zeznania członków jest zestawienie osiągniętych rezultatów i braków, trudności, wysunięcie wypróbowanych członków na kierownicze stanowiska w poszczególnych sekcjach organizacyjnych i działach pracy, opracowanie planu prac na rozpoczynający się okres sprawozdawczy i spostrzeżenia członków, oraz przedstawiciele władz zwierzchnich.

Dotychczasowe sprawozdania z działalności oddziałów w powiecie białym wykazywały stały wzrost liczebny członków, nowych oddziałów, ciągłość w realizowaniu obowiązkowych programów przy wyszkoleniu członków. Wykazały również i szeregi braków wynikających ze skromnych możliwości materialnych oddziałów, przede wszystkim wiejskich. Braki te stopniowo usuwane są dzięki wydatnej pomocy zamożniejszych członków, sympatyków, czy też dochodów z imprez. I tu można wyliczyć niezliczoną ilość charakterystycznych przykładów będących wzorem dla otoczenia dla obywateli, uczących się od czynnej współpracy i złożenia minimalnej nawet ofiary na cele ogólnospołeczne.

Obok wymaganych świadczeń organizacyjnych od członków, prace prowadzone są w odległych i często niedostatecznie ogrzanych świetlicach, lokalach szkolnych przy udziale zaledwie kilku jednostek, a pokrywanie niezbędnych wydatków z prywatnych i niejednokrotnie skromnych funduszy członków zarządów, ofiary członków w postaci radioodbiorników, murdurów, pokrywanie należności za lokal, opał i światło, dostarczanie książek i pism, bezpłatna pomoc lekarska członków lekarzy, roczne wpływy oddziałów od 10 do kilkudziesięciu złotych ma miejsce w wielu wypadkach na terenie oddziałów powiatu.

Stwierdzenie takich warunków pracy strzeleckiej, wskazanie ich ogółowi podnosi wysoko sztafetu organizacyjny, pod którym skupili się tak wartościowi, o pełnym poświęceniu działacze społeczni.

Ogólnie zestawione warunki spotkać można w wielu oddziałach, w odległych oddziałach Sączowa, Ożarówie, Bobrowniku, Dobieszowicach, które w ubiegłym tygodniu przeprowadziły roczne zebrania przy udziale delegatów powiatu w osobach: St. Abratańskiego, F. Rządowskiego, E. Pierzchałowej, komendanta kompanii E. Letkiewicza, przedstawicieli policji, samorządu, sąsiednich oddziałów, oraz zgromadzonych członków i sympatyków.

Zatwierdzając działalność zarządów i komend, członkowie jednogłośnie powierzyli kierownictwo nad dalszym rozwojem placówek strzeleckich, znanym od szeregu lat działaczom strzeleckim.

W oddziale żeńskim Modrzejów — prezeska J. Trzaskowska, członkinie: H. Leszczyńska, A. Kawowa, M. Twardowska, M. Krukowska, E. Galkówna, M. Chrzanowska.

W oddziale męskim Sączów — prezes Z. Tajchman, komendant S. Garczarek, członkowie: Ks. dziekan Łupiński, wójt Malota S. Pańta R., Zralek F., Kajdas J., Cabradalik F., Fronczek J.

W oddziale męskim Ożarówie — kierowniczka szkoły J. Goliśówna, J. Lubas i S. Kubik.

W oddziale męskim Bobrowniki — prezes dr. L. Szutkowski, członkowie: P. Ledwoch, W. Bartos, S. Plech, K. Zięba, K. Pawełczyk, A. Sokoła, oraz komendant W. Stasiak.

W oddziale męskim Dobieszowice — prezes inż. J. Krajewski, członkowie: J. Wątor, S. Mitas, S. Wyderka, F. Rogalski, A. Dworak, F. Helmańczyk oraz komendant W. Kotuła.

Oddziały strzeleckie współpracują z miejscowymi organizacjami, oraz na

wiażąc ścisły kontakt ze społeczeństwem. Każdy nowy rok pracy, oparty jest na szczegółowych programach i wytycznych uzupełnianych wskazaniami delegatów powiatu ZS.

Na ostatnich rocznych zebraniach przedstawiciele powiatu, nawiązując do powstania i rozwoju oddziałów, nakreślili zarządowi i członkom obowiązki

dobrych obywateli, odpowiedział naśladując Związek Strzelecki wobec państwa i społeczeństwa, oraz utrzymanie wspólnego i harmonijnego wysiłku we wszystkich poczynaniach, wskazali również na przewidziane wyśtańczenia i prace wyszkoleniowe w programach władz powiatowych.

S. Abratański.

Dziś kończy się karnawał; trzeba oszczędzać w czasie postu, by odbić sobie koszty minionych zabaw.

Kto jednak posiada los do pierwszej klasy trzydziestej ósmej Loterii Państwowej, ma szansę szybkiego wyrównania luk w budżecie.

Uregulowanie płac robotników na kopalniach Tow. „Saturn”

Z początkiem br. UZG. zwrócił się pisemnie do dyrekcji towarzystwa „Saturn” o uregulowanie płac robotniczych, do tej wysokości, jakie otrzymują robotnicy innych kopalni, należących

do tej samej kategorii co kopalnie Tow. Saturn.

Na skutek tego pisma, w dniu wczorajszym odbyła się bezpośrednia konferencja, pomiędzy przedstawicielami dyrekcji „Saturn” a sekretarzem Bielnikiem i delegatami.

Na konferencji sekretarz Bielnik podniósł, że wobec dużej ilości świętovek i niższych płac robotniczych Tow.

Saturn znaleźli się

w ciężkiej sytuacji materialnej.

Po kilkugodzinnych pertraktacjach przedstawiciele dyrekcji Tow. Saturn wyrazili zgodę na uregulowanie płac robotniczych

od dnia 1 marca,

do tej wysokości, jakie otrzymują robotnicy na innych kopalniach tej samej klasy.

Jednocześnie dyrekcja Tow. Saturn oświadczyła, że nie ma pewności czy będzie w stanie utrzymać w ruchu wszystkie trzy kopalnie, wobec podniesienia płac i znacznego podrożenia materiałów budowlanych.

Smierć w błyskawicy

Robotnik zmasakrowany spadającym kamieniem

Na terenach błyskawicy w Dąbrowie wydarzył się

tragiczny wypadek.

W jednym z błyskawic pracował Władysław Gibek, zamieszkały w Dąbrowie przy ul. Batorego 8.

W pewnym momencie ze stropu chodnika w błyskawicy oberwał się

kamień, którym silnie ugodzony został Gibek,

odnosząc ciężkie obrażenia.

Towarzysze pracy wydobyli niefortunnie na powierzchnię. Obrażenia były jednak tak poważne, że Gibek w drodze do szpitala życie zakończył.

Wiadomości bieżące

Wtorek
9
Luty

Dziś: Apolonii
Jutro: ↑ Popielec
Wschód słońca: 7.05
Zachód słońca: 16.37

TEATR MIEJSKI W SOSNOWCU

Dziś o godz. 19 przedstawienie dla Zespołu Robotniczych komedia W. Buszetego pt. „Pieniądz to nie wszystko”.

BALET PARNELLA W SOSNOWCU.

W czwartek 11 i piątek 12 bm. o godz. 20.30 po triumfach zagranicą wystąpi gościnnie w teatrze miejskim słynny balet Parnella w olimpijskiej obsadzie z Feliksem Parnellem, Zizi Halamą i Alicją Halamą na czele. Wspaniałe kostiumy i dekoracje według projektu najsłynniejszych malarzy. Orkiestrą dyryguje kompozytor Zygmunt Wiehler. Bilety do nabycia w firmie W. Czechowski.

KINA W SOSNOWCU:

Zagłębie: — Zakochane kobiety.
Palace: — Orzeł krymski.
Eden: — Kochana rodzina.
Rialto: — Szampański walec.

— **OPLATEK STRZELECKI W BIELNIE.** W ub. sobotę odbyła się w lokalu oddziału Związku Strzeleckiego Białego Miasta, uroczystość oplatka dla czynnych strzelców i orla. Po przemówieniach okolicznościowych komendanta J. Grochala i prof. F. Rządowskiego rozdzielono słodczyce i struclę między orla. poczym w lokalu klubu sejmikowego odbyła się zabawa taneczna dla strzelców i strzelców.

Koncert-dancing na pomoc dzieciom i młodzieży

W dniu dzisiejszym odbędzie się w sali gimnazjum Staszica koncert na rzecz komitetu pomocy dzieciom i młodzieży. Koncert ten budzi duże zainteresowanie przede wszystkim występem śpiewaczki p. Krystyny Madeyskiej, obdarzonej o szczególnie pięknej barwie sopranem. W części koncertowej wystąpi również prof. J. Cetner.

Strajk w belgijskiej HUCIE SZKŁA w ZĄBKOWICACH

W belgijskiej hucie szkła w Ząbkowicach wybuchł strajk okupacyjny. 260 robotników, którzy domagają się podwyżki płac i uregulowania pomniejszych postulatów.

Poprzednie konferencje nie doprowadziły do porozumienia, to też robotnicy zastrajkowali. W dniu dzisiejszym odbyć się ma zapowiadana konferencja w tej sprawie o ile robotnicy opuszczą okupowaną hutę.

Rejestracja samochodów W SOSNOWCU.

Delegatura Automobilklubu kieleckiego na Zagłębie Dąbrowskie zawiadamia członków Automobilklubu kieleckiego, że w dniu 16 bm będzie urzędowała komisja rejestracyjna urzędu woj. kieleckiego.

Posiadacze samochodów winni stawić się do rejestracji punktualnie o godzinie 9 rano przed lokalem delegatury przy ul. Legionów 18.

Jednocześnie zawiadamia się wszystkich kandydatów, chcących składać egzamin na kierowcę pojazdów mechanicznych, że egzamin odbędzie się również w tymże dniu o godz. 14 w delegaturze Automobilklubu kieleckiego w Sosnowcu. Należy przeto przed dniem egzaminu uzupełnić wszelkie formalności potrzebne, chcąc być do egzaminu dopuszczonym. Szczegółowych informacji udziela sekretariat delegatury w Sosnowcu przy ul. Legionów 18, tel. 6196.

— **PODZIĘKOWANIE.** Zarząd Chrościskiej Kasy Rezerwowowej w Sosnowcu, składa Narodowej Organizacji Kobiet w Sosnowcu serdeczne podziękowanie za zorganizowanie balu, z którego dochód w sumie zł. 700 został przekazany dla kasy Ofiara ta stała się niejako fundamentem kasy, która z tej sumy już udzieliła parę pożyczek na założenie nowych drobnych przedsiębiorstw warsztatów pracy.

Jednocześnie zarząd kasy składa podziękowanie p. inż. Bronisławowi Kraupie za ofiarowanie 100 zł.

Oby znalazło się więcej takich nasładowców, bowiem potrzebujących pomocy jest bardzo dużo. Niejednokrotnie nawet kilkadziesiąt złotych umożliwia już egzystencję bezrobotnej rodzinie, która znowu zaczyna pracować i nie jest ciężarem społeczeństwa.

Siedziba kasy mieści się w Sosnowcu ul. Malachowskiego nr. 9 m. 26, tel. 618 81.

— **HERBATKA BEZROBOTNYCH NAUCZYCIELI.** Dzisiaj o godz. 17 w sali gimnastycznej seminarium odbędzie się herbata z tańcami dla nauczycieli bezrobotnych. Wszyscy ci, którzy się jeszcze nie zapisali proszeni są o przybycie. Wstęp wraz z konsumpcją 50 gr.

— **HALE TARGOWE.** Dowiadujemy się, że hale targowe, mieszczące się przy ul. 1-go Maja w Sosnowcu (zabudowania Schöna) w najbliższym czasie mają przejść pod zarządek magistratu.

W sprawie tej odbyły się już pomiędzy właścicielem hal, a magistratem wstępne konferencje.

— **„ŚLEDZIK”.** Na zakończenie karnawału w dniu dzisiejszym o godz. 18 w sali demu noclegowego w Czeladzi odbędzie się „śledzik” z tańcami, organizowany przez miejscowy oddział Związku Rezerwistów.

— **KOLENDA W SOSNOWCU.** Dziś o godz. 11 rano ul. Graniczna i po południu ul. Władysława jeden ksiądz. Przy tej okazji księża odbywający kolenę będą przyjmowali za pokwitowaniem dobrowolne ofiary na dalsze odnowienie kościoła.

0 węgla dla bezrobotnych W CZELADZI

Do zarządu miejskiego w Czeladzi zgłosiła się delegacja bezrobotnych z żądaniem dalszego przydziału kwi-
tów na węgiel. Delegację przyjął bur-
mistrz Brudnicki. Bezrobotni złożyli
oświadczenie, że kontyngent węgla,
wydobyty w dniu „Święta pracy” na
kopalni „Saturn”, nie jest jeszcze wy-
czerpany, wobec czego proszą zarząd
miejski o interwencję u miarodaj-
nych czynników w tej sprawie.

Aczkolwiek bezrobotni czeladcy o-
trzymali w bieżącym okresie zimo-
wym większy przydział węgla (3266
korey), aniżeli w roku ubiegłym, to
jednak nie zostali zaspokojone ich po-
trzeby. Dla samotnego koczka węgla,
dla średniej rodziny 3 korey, a dla du-
żej rodziny 5 korey na całą zimę, to
stanowczo za mało. W tej sprawie du-
żo do powiedzenia ma powiatowy ko-
mitet pomocy zimowej w Będzinie.

:0:

Z ZAWIERCIA.

Aresztowanie członka WYDZIAŁU POWIATOWEGO.

W Koziegłowach, pow. zawierciańskie
go wielką sensacją, a zarazem i niemale
dziwienie wywołało w tych dniach are-
stowanie przez policję śledczą powiatu
częstochowskiego tamtejszego obywatela
Jana Świerczewskiego, członka rady po-
wiatowej i wydziału powiatowego w Za-
wierciu.

Towód aresztowania trzymany jest do-
ład w tajemnicy, to też naprosto gło-
wą się koziogłowanie nad rozwiązaniem
tej frapującej zagadki. Oczywiście, że
kazy z nich znajduje ku temu najroz-
maitsze powody.

(z) **KURS STRAŻACKI.** W Zawierciu
zakończony został 10-dniowy kurs III
stopnia dla kandydatów na podoficerów
straży pożarnych, powiatu zawierciańskie-
go. Odbywał on się w świetlicy miejskiej
tamtejszej straży poż. przy ul. Pierac-
kiego, zorganizowany był przez Oddział Po-
wiatowy Zw. S. Straży Pożarnych w Za-
wierciu. Na kurs przystąpiło 31 kandyda-
tów, egzamin zdało 20. Wykładowcami by-
li pp. Szymański, Gajewski, Szenk'ler i st.
instr. Wochtmann, który jednocześnie był
kierownikiem kursu.

(z) **O AKCJE BORĄŻNA.** W tych dniach
odbyło się posiedzenie wydziału wykona-
wczego Miejskiego Obywatelskiego Komit-
etu pomocy zimowej bezrobotnym. Na
posiedzeniu tym między innymi postano-

Dla kultury rolniczej Szkoła w Trzyciążu

W tych dniach na posiedzeniu komisji
szkolnej szkoły rolniczej w Trzyciążu, im.
Marsz. Piłsudskiego, ostatnio przemiano-
wanej zarządzeniem władz centralnych
na publiczną szkołę przysposobienia rolni-
czego, zaprojektowano budżet na rok bie-
żący po stronie wydatków zł 25.051—i po
stronie dochodów zł 12.563.

Niedobór przewidywany jest przez po-
krycie: zł. 606 z subwencji krakowskiego
kuratorium szkolnego, oraz dołatek zł.
11.821 ośkuskiego związku samorządow-
ego.

Rok szkolny w Trzyciążu rozpoczął
się 15 bm. Ogółem wstąpiło do szkoły 57
słuchaczy, z czego 35 z pow. ośkuskiego,
a resztę z powiatów obcych. Szkoła pro-

wadzona jest przez ośkuskich związek samor-
ządowy.

Skład komisji szkolnej stanowią: pp.
inż. Nowak przewodniczący, starosta Brze-
styński, naczelnik wydz. rolnictwa wó-
jew kielecki, inż. Kiedrzyński, sekretarz
wydz. powiat., Potrykowski kierownik
szkoły, inż. Kulbacki, agronom powiat.,
Paterski, oraz członkowie Rady powiat.:
pp. Stoński z Smardzowic i Pacia z Ce-
laczow, oraz przedstawiciel kuratorium
krakowskiego.

Zaznaczyć należy, że gospodarze wie-
siej coraz bardziej zdają sobie sprawę z
konieczności, jakie przynosią tego ro-
dzaju szkoły w podniesieniu kultury rol-
niczej na wsi.

SPRAWA O ZAMACHY BOMBOWE została wczoraj odroczone

W atmosferze wielkiego zaintere-
sowania rozpoczął się wczoraj w są-
dzie okręgowym w Sosnowcu sensa-
cyjny proces przeciwko organizato-
rom antyżydowskiej akcji terrorysty-
cznej na terenie Zagłębia i Górnego
Śląska. Na wstępie rozprawy stwier-
dzono brak głównego świadka oskarże-
nia post. Stanisława Siudzińskiego,
który śledził działalność oskarżonych
i prowadził przeciwko nim dochodze-
nie w sprawie

wobec czego sąd zdecydował rozprawy
względem na inny termin. Jak się
dowiadujemy, post. Siudziński roz-
chorował się i umieszczony został w
sanatorium.

W imieniu oskarżonych występo-
wali adw. Zaremba Apolinary, Kozar-
ski, Lisiewicz, Płodowski, Kuchta i
Krzyżewski oraz adw. Borowski z
Warszawy. Lawa obrońców nie wnie-
sła sprzeciwu przeciwko odroczeniu
rozprawy, zgłosiła natomiast kilka
bardzo ważnych wniosków:

1) o zwolnienie głównych oskarżo-
nych w procesie Józefa Hineygiera i
Henryka Zawadzkiego z więzienia,

wiono wysłać do Kiele delegację, która
interweniowała u władz wojewódzkich
komitecie wojewódzkim w różnych spra-
wach, dotyczących akcji do rażnej, która
je ostatnimi okolicznościami znalazła się do-
kładliwiej sytuacji.

2) o wezwanie na przyszły termin
rozprawy biegłych psychiatrów dr.
Blinstruba i Ingstera, celem zbadania
stanu psychicznego i poczytalności o-
skarżonego Bogusława Grudniewicza,
cierpiącego jakoby na palaczkę. Ko-
nieczność zwolnienia z więzienia o-
skarżonych Hineygiera i Zawadzkiego
obrońca uzasadniała bardzo złym
stanem zdrowia obydwóch oskarżo-
nych, dla których dalszy pobyt w wię-
zieniu zagrażałby ich zdrowiu i życiu.

Przeciwko wnioskowi o zwolnienie
oskarżonych z więzienia ostro wystą-
pił prok. Dryjski, domagając się
utrzymania aresztu w szczególności
w stosunku Hineygiera i Zawadzkiego
ze względu na możliwość ucieczki tych
oskarżonych i uchylenia się od wy-
miaru, sprawiedliwości.

Po blisko godzinnej naradzie sąd
dopuscił biegłych psychiatrów dla
stwierdzenia stanu zdrowia oskarżo-
nego Grudniewicza, postanowił również
wezwać ojca Grudniewicza na okolicz-
ność objawów choroby u syna, zdecy-
dował poza tym
pozostawić oskarżonych nadal w wię-
zieniu ze względu na grożący im wy-
miar kary

Dla wyjaśnienia podajemy, że za-
czyny zarzucone oskarżonym Hiney-
gierowi i Zawadzkiemu przewidzia-
na jest w kodeksie karnym kara 15
lat więzienia.

RADIO

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

Wtorek, 9 lutego.
6.00 Program lokalny. 6.30 Piosn. „Kie-
dy rano wstają zorze”. 6.50 Gimnastyka
6.50 Muzyka z płyt. 7.15 Dziennik poran-
ny. 8.00 Audycja dla szkół. 11.30 Audycja
dla szkół. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z
Krakowa. 12.03 Koncert polski. 12.40
Dziennik południowy. 14.30. Przerwa 15.00
Wiadomości gospodarcze. 15.15 Progra-
my lokalne. 16.15. Skrzynka PKO 16.30
Sonaty skrzypcowe Beethovena. 17.00 Dni
 powszednie państwa Kowalskich. 17.15.
Koncert Łódzkiej Orkiestry Dętej 18.00.
Wjazd do ślubu — fragment 18.20 Poga-
danka aktualna. 18.30 Sport w miastach.
18.40 Pogadanka aktualna. 19.20 Między-
pusty, zapusty — audycja muzyczna. 20.00
Nie tak przedko — panie drucik — sacek.
20.15 Kąpiel do morza — fantazja. 20.45
Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka ak-
tualna. 21.00 W ostatni dzień karnawału
23.00 Muzyka taneczna.

KATOWICE.

Wtorek 9 lutego.
6.00. Sygnał czasu i piosn. poranna 6.30
Od rana na weselo 7.25 Wiadomości gie-
łzowe. 7.30 Płyty 12.50 Ogrodnik Śląski.
13.50 Koncert z płyt. 13.15 Płyty 14.00
Wiadomości sportowe. 15.15 Koncert re-
kreatywny. 15.35 Chwilka społeczna. 15.40
Lektura języka polskiego. 16.15 Pieśni w
wyk. chóru im. Moniuszki 18.40 Skrzynka
ogólna. 18.50 Słazak z nad Odry. 19.05 Pro-
gram na jutro. 22.20 Płyty

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

Środa 10 lutego.
6.30 Piosn. „Kiedy rano wstają zorze”.
6.50 Gimnastyka. 6.50 Muzyka z płyt. 7.15
Dziennik poranny. 7.25 Programy lokal-
ne. 11.30 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał
czasu i hejnał. 12.03 Programy lokalne.
12.40 Dziennik południowy 13.00 Progra-
my lokalne. 15.00 Wiadomości gospodar-
cze 15.15 Programy lokalne. 16.15 Audy-
cja dla dzieci 16.25 Programy lokalne.
17.00 Ważka ze szpiegowaniem. 17.15 Oda za-
łobna. 17.50 Kuchnia na ratę. 18.00 Po-
gadanka aktualna. 18.10 Wiadomości spor-
towe 18.20 Programy lokalne 18.30 Gwa-
sterek marynarki wojennej. 19.01 Hymn
Polski. 19.50 Główna 20.10 Piosn. młd.
Kaszubski. 20.40 Apol. miast polskich.
20.45 Polonez Chopina. 20.50 Dziennik wie-
czorny. 21.00 Marz w muzyce i poezji
21.10 Głos młd. polski. 21.20 Kuchnia
21.50 Od portu do portu. 23.10 Nasza Mary-
śka

BOLE
reumatyczne
i artretyczne
NAJWIĘCEJ DOKUCZAJĄ PODCZAS
ZIMNA I
NIEPOGODY
OSMOGEN
GASECKIEGO
PEŁN PRZECIWREUMATYCZNY
DO KĄPIELI, OSMOGEN
KOJA TE BOLE

antoni marczyński

tajemnicza maska

powieść filmowa

28.

— Bo przecież broń palna — głę-
dził głosem bardzo sennym — dzięki
moim „promieniom śmierci” stanie
się niebezpieczna tylko dla tego, któ-
ry ją będzie posiadał, prawda?

— Rozumie się, ojcze.

— Zatem zniknie, ludzie przestaną
jej używać, co?

— Oczywiście, oczywiście...

— Czyli, że nie będą się już mogli
mordować wzajemnie, i wojen w przy-
szłości nie będzie, prawda?

— Nie będzie napewno! — oświad-
czył Jerzy stanowczo, ale... zupełnie
bez przekonania. Czyż jednak miał
pozbawić iluzję tego zacnego, lecz
trochę już zdzieciniałego starca? Czy
miał mu przypominać, że wojny pro-
wadzone zawsze, i wówczas, gdy o
bronę palnej nikomu się nie śniło? Że
unieszkodliwienie tej, czy owej broni
nie pomoże nic, gdyż ludzie będą się
mordowali nawet gołymi rękami? Że
trzeba by wpiąć wypłenienie zbrodni-
czych instynktów w człowieka? Że bez
takiej pacyfikacji sere i umysłów nie
nastąpi nigdy nowa era w dziejach
ludzkich? Nie! Nie miało najmniej-

szego sensu wszczynać taką dyskusję,
zwłaszcza teraz... — Śpij, ojcze.

Napracowałeś się, dokonałeś wynalaz-
ku epokowego! Ale teraz musisz
odpocząć...

— Epokowego — Jan Skalski z
lubością powtórzył to słowo kilka ra-
zy. Uśmiechnął się. — Tak, to będzie
naprawdę epokowy wynalazek. On
zabije wojnę! — wyszeptał, zasy-
piając...

Czyż mógł przewidzieć, że ten wy-
nalazek stanie się narzędziem potwor-
nej zbrodni? Że jej ofiarą padnie...
lecz po cóż uprzedzać wypadki...

ROZDZIAŁ IX.

Profesor Jan Skalski niecierpli-
wym ruchem zerwał słuchawkę z wi-
delekt aparatu telefonicznego.

— To do ciebie, Jurku — rzekł,
oddając słuchawkę synowi.

Telefonował portier. Przed chwilą
zgłosił się do niego posłaniec z listem
do inżyniera Jerzego Skalskiego...

— Nie chce mi listu wydać, panie
inżynierze; mówi, że go musi panu
dodać osobiście, że tak mu kazano...

Możeby więc pan inżynier był łaskaw
przyjść do portierni i...

— Ani mowy niema! Jestem bar-
dzo zajęty. Ja wiem, o co chodzi. O
napiwek! Proszę mu zatem dać zło-
tego, zwrócę go wam z procentem,
gdy będę wyjeżdżał do miasta...

— To na nie, panie inżynierze —
oznajmił portier po chwili, — ten
uparciuch powiada, że musi panu od-
dać list do własnych rąk...

— Idiota! Wyrzucie go za bra-
mę... Ale, ale, od kogo ten list, proszę
spytać...?

— Od jakiejś pani blondynki, po-
wiada. Na kopercie są inicjały: R. H.

— Tak trzeba było gadać odrazu!
przyslijcież mi tu zaraz tego człowieka...

— Nie mogę, panie inżynierze.
Regulamin mówi, że...

— Znam regulamin! Wiem, że nie
wolno wpuszczać na teren „Polskich
Zakładów Chemicznych” ludzi ob-
cych... ale bez dozoru! Dodajcież więc
temu posłańcowi jakiegoś anioła stró-
żę i jazda z nim tutaj.

— A skądże ja kogo wezmę... O,
przepraszam. Ludwik idzie w tę stro-
nę, widzę przez okno... Czy przysłać
ich panu inżynierowi do mieszkania,
czy do laboratorium? Bo regulamin...

— Do mieszkania! — huknął znie-
cierpliwiony Jerzy i odłożył słuchawkę.

— Skaranie boskie z tym chodzą-
cym regulaminem...

Jerzy powrócił do swoich obli-
czeń, ale z tego kwadransa jego pracy

niewiele było pożytku dla „Polskich
Zakładów Chemicznych”; nawet ta-
liczka mnożenia uciekla mu z głowy.
I nie można się dziwić temu roztar-
gnięciu. List wręczyła posłańcowi
„jakaś pani, blondynka”. Na kopercie
inicjały: R. H.! Czyli Rita Holm! A
więc list od niej, to nie ulegało wą-
pliwości. Ale co zawiera?

Wczoraj wieczorem, w „Alkaza-
rze” Rita była przystępna i miła, jak
nigdy dotychczas, po tym nagle na-
padła w dziwne rozdrażnienie, aż w
końcu delikatnie wyrzuciła Jerzego
za drzwi. A właściwie, to wcale nede-
likatnie! Powiedziała przecież do gar-
derobianek tak głośno, że on tego nie
mógł nie słyszeć: „Adelo, jeśli ośmie-
lisz się kiedykolwiek wpuścić tutaj
tego pana, zwolnię cię natychmiast!...
A teraz, wy wszyscy... precz ode-
mnie!”

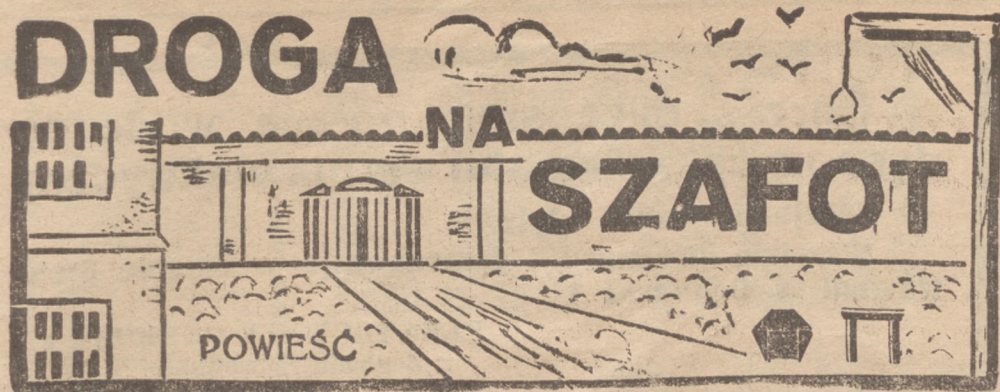
Jerzy Skalski westchnął smutnie.
— Czego mogę oczekiwać po wzo-
ralszym pożegnaniu? — myślał, zer-
kając wciąż na zegarek. — Zrywa ze
mną, może żąda zwrotu swojej foto-
grafii...

— Jurku, czy nie mógłbyś mi po-
trzymać tej retorty? Mam obydwie
ręce zajęte, a ta szelma...

— Już idę, ojcze.

Był wdzięczny ojcu, że go czymś
zajął w tej chwili, że mu niejako skró-
cił włokące się minuty niepewności,
oczekiwania...

d. c. n.

31.

— Umarł i już go pochowano. Wyniesiono go dziś na ementarz d'Ivry. Pogrzeb był wspaniały. Towarzyszyli mu wszyscy z całego miasta galganiarze. Dziwnie ten człowiek zakończył swe życie... Stał ot przy bufecie, tu, gdzie pan stoi teraz i palił fajkę, trzymając na plecach kosz od galganów. Nagle wybuchnął mu z ust płomień niebieskawy i padł na miejsce.

Wiliam Scott zadowolony takim obrotem sprawy, poszedł wprost do merostwa Saint-Ouen, gdzie pozyskawszy kopię aktu zejścia Piotra Beraud, zaniósł ją Arnoldowi Desvignes.

Z trzynastu spadkobierców Edmunda Beraud, kupca diamentów, posiadacza pięćdziesięciu jeden milionów, dwóch tylko obecnie przy życiu pozostało, a byli nimi: Juliusz Verriere i jego córka, Aniela.

Droga do sukcesji otwarta była zupełnie.

Desvignes, załubiwszy córkę bankiera, zbliżyłby się tym sposobem do upragnionego celu, dla uzupełnienia którego potrzebna było jedynie odnaleźć ciało Edmunda Beraud, by jego śmierć legalnie stwierdzoną została i ażeby tym sposobem Verriere mógł objąć spadek w swoim i w swojej córki imieniu, jako jedynie dwojga pozostałych sukcesorów.

Ów jednak szczegół przedstawiał

trudności poważne.

W jaki sposób naprowadzić policję do odkrycia trupa Edmunda Beraud, bez ścigania podejrzeń na siebie i na Verriera?

Były sekretarz z Kalkuty nie troszczył się o rzecz tak drobną.

Wszystko obliczył on i przewidział z góry, skombinowawszy z szatańską zręcznością rozwiązanie tego strasznego dramatu.

Dwaj jego wspólnicy spełnili już swój obowiązek.

Do niego teraz wyłącznie należało ukończenie dzieła, jakie miało mu przynieść królewski majątek wraz z ręką Anieli.

* * *

Zabójca Edmunda Beraud zaczął powątpiewać teraz po skończeniu dzieła o wierności dwóch swoich pomocników.

Nieroztropność łatwo popełniona być może, a w obecnych okolicznościach dość byłoby jednego wyrazu, wymówionego przez któregośkolwiek z nich, by zburzyć cały gmach, z taką czartowską zręcznością wzniesiony. Zresztą Desvignes znał dobrze słabości sere ludzkich.

Jakakolwiek bądź byłaby suma, którą by otrzymali, wyda się im za małą i skoro będą trzymali mnie w ręku, ich wymagania nie będą miały granic; będę zmuszony pracować już

nie na siebie, lecz na nich. Nie! to byłoby nazbyt głupie!... Skoro narzędzie niepotrzebne nam się staje, rozbija się go i łamie, a jeśli się jest roztrępnym, z pośpiechem się to czyni. Należy więc działać bez zwłoki w tym razie.

Desvignes podczas pobytu swego w Malnoue zajmował mały apartament, na drugim piętrze, w prawym skrzydle zamku.

Mieszkanie to otaczała galeria, łącząca nie tylko z głównymi schodami, lecz i ze schodami dla służby, mógł on zatem wracać, wychodzić, bez zwrócenia na siebie czyjkolwiek uwagi.

Wieczorem w dniu, w którym dowiedział się od Willa Scotta o śmierci starego galganiarza, Piotra Beraud, przybył do Malnoue jak zwykle z Verriem i po obiedzie przechadzali się w parku, rozmawiając o swoich interesach i zamiarach na przyszłość.

Spotkali Trilbego, znanego w Malnoue pod nazwiskiem strażnika Blancheton, rozmawiającego z Foresierem, którego zatrzymano jeszcze na czas niejaki w Malnoue, baczny i ścisły nad nim rozciągnawszy nadzór.

Obaj ci służący rozpatrywali zakątek parku, w którym Trilby odkrył ślady ludzkich kroków i znalazł szczątki siodeł, zastawionych na króliki i zające.

— Cóż tak rozpatrujecie? — pytał nadechodząc Verriere.

— Odkryliśmy tu ślad, panie — odrzekł ów pseudo-Blancheton — że mimo całej mej gorliwości w tropieniu złodziei, zakradają się oni ciągle w głąb parku, żartując sobie ze mnie.

— Jesteś tego pewien?

— Oto dowód niezbity, panie — rzekł Trilby, wskazując kawałki siatek na zające, jaką trzymał w ręku. — Ślady ludzkich kroków na miękkiej ziemi po deszczu, oraz kawałki połamanych gałęzi, poprowadziły mnie do muru, park otaczającego — mówił dalej — Tymi to drzwiami, wycho-

dzącymi na wieś, wkradają się tu oni, wierzchem przez nie przebiegając. Raczcie się przekonać sami, panie...

Tu zaprowadził Verriera z Arnoldem w miejsce, gdzie widocznymi były ślady zeskakiwania.

— Czuwaj przeto gorliwiej i lepiej — rzekł bankier surowo.

— Ach! panie, co to pomoże — odparł zgromiony strażnik. — Przysięgam, że ów rozbójnik, który zastał te siodełka zeszłej nocy, powróci dzisiaj jeszcze o zmroku. Na! ale ja go powitam wystrzałem z mej fuzji tak, iż na zawsze kraść zaprzestanie.

— Złe zrobisz... strzeż się Blancheton!

— Dlaczego, panie?

— Ci leśni złodzieje są dobrze uzbrojeni i nie troszczą się więcej o życie człowieka, nad życie królika albo zająca. Gdyby odkryli, że na nich czatujesz, pierwsi mogliby cię zabić...

— Nie obawiam się, panie. Widzę tak jasno, jak kot wśród nocy, a moja leśniczówka niesie na daleką odległość Skryję się tu, za te wielkie drzewa i będę czatował.

— Działaj jednakże z wielką przornością... ostrzegam!

— Niech pan będzie o mnie spokojny, dbam dobrze o moją skórę.

Verriere szedł dalej na przechadzkę z Arnoldem, który starannie oglądał pozycję miejsca pod wielkimi drzewami, wskazaną przez strażnika, jako jego przyszyśle na noc nadechodzącą ochronienie.

O w pół do dziesiątej obaj wspólnicy się rozdzielili; każdy z nich, jak zwykle udał się do swego mieszkania.

W godzinę później Trilby, wyszedłszy z pawilonu, ze strzelbą na ramieniu, udał się na czaty w miejsce wskazane.

Wsparty o pień drzewa, czekał z nabitą fuzją w ręku.

d. c. n.

Urząd Skarbowy w Zawierciu

podaje do publicznej wiadomości, że dnia 11 lutego 1937 roku o godzinie 9 rano w magazynie Urzędu Skarbowego odbędzie się licytacyjna sprzedaż ruchomości, należących do Morawca Kazimierza, celem uregulowania zaległych należności Ubezpieczalni Społecznej w Częstochowie: 1) 2190 i 1/2 kopy flaszek apteekarskich o pojemności od 5 do 500 gramów oszacowanych na kwotę zł. 1605.19 2) 107 sztuk mleczarek oszacowanych na kwotę zł. 1070. Zajęte ruchomości można oglądać w dniu licytacji pod podanym adresem na godzinę przed jej rozpoczęciem. Licytacja odbędzie się w drugim terminie. Naczelnik Urzędu M. GACA.

Z OLKUSZA.

Przeciwko nauczycielstwu O POGLADACH ANTYRELIGIJNYCH

Na terenie parafii Kroczyce wśród organizacji społecznych i katolickich, zbierano w ub tygodniu podpisy pod uchwałą, aby obowiązki nauczycielskie w szkołach spełniali tylko ludzie o zasadach religijnych (a nie żydzi, masoni i t. p.) oraz, aby nauczycielstwo świeciło przykładem przywiązania do wiary katolickiej.

Memoriał został wysłany za pośrednictwem miejscowego ks. proboszcza do kuli biskupiej.

(o) KONFERENCJA W KLUCZACH

Delegaci Zw. metal w Kluczach (EPS) z sekretarzem okr. p. Staśko, odbyli onegdaj konferencję z dyrekcją fabryki „Klucze” w sprawie zapowiedzianej przez fabrykę obniżki premii, nie przyjmowania robotników do fabryki bez porozumienia się i zgody związku i t. Treść żądań dyrekcja ma przedstawić swemu zarządowi w Warszawie, po czym stanowisko zarządu fabryki zostanie zakomunikowane delegacji.

Po konferencji odbyło się ogólne zebranie, na którym p. Staśko zakomunikował m. in. odpowiedź dyrekcji fabryki.

(o) 800 ZŁ. DLA BIEDNEJ MŁODZIEŻY. Czysty dochód z zabawy tanecznej kół przyjaźni Zw. Strzeleckiego w Olkusz, wyniósł 800 zł. Całkowity dochód przeznaczony został na potrzeby biednej młodzieży strzeleckiej na terenie pow. olkuskiego.

Spłoszeni złodzieje wpadli w ręce polcji

Wczorajszej nocy do sklepu z gotowym obuwiem i przyłorami szewskimi Edwarda Skinderowicza w Dąbrowie przy ul. Król. Jadwigi 11 wlaśli się zawodowi złodzieje: Jan Stachurski (Dąbrowa, ul. Batorego 11) oraz Julian Popczyk (Dąbrowa, ul. Kollataja 22.)

Włamywacze poczęli pakować obuwie do worków. Gospodarkę nieproszone goście, zauważył przypadkowy

przechodzień, który wszczął alarm.

Wówczas złodzieje, porzuciwszy łup zbiegli.

Zawiadomiona o włamaniu policja wszczęła dochodzenie, w wyniku którego w parę godzin ujęto Stachurskiego, jego kochankę Bronisławę Pawłowską i Popczyka.

W związku z zatrzymaniem tej szajki wykryto szereg kradzieży dokonanych na terenie Dąbrowy.

P. Czesław Kowalski najpoważniejszym kandydatem na prezydenta Zawiercia

Jak to już donosiliśmy na środek dnia 10 bm. wyznaczone zostały przez wojewodę kieleckiego wybory prezydenta m. Zawiercia.

W związku z tym w dniu wczorajszym odbyło się

posiedzenie jednego z największych klubów radzieckich,

a mianowicie klubu radnych gospodarczej odbudowy miasta. Posiedzenie to poświęcone było wyłącznie sprawie wyboru prezydenta. Ażkolwiek wynik posiedzenia tego jest do tej pory nieznany to już powszechnie się już w całym mieście mówi, że jedynym najpoważniejszym kandydatem na

Z SĄDU.

Zatarg w cechu murarzy i cieśli w Dąbrowie

Swego czasu na łamach „Expressu Zagłębia” pp. Sielańczyk i Suchański zamieścili szereg listów, w których zarzucali cechowi murarzy i cieśli w Dąbrowie, iż pieniądze zebrane na kupno sztandaru zostały zużyte na inne cele.

Epilogiem polemiki między autorem listów a cechem murarzy była rozprawa sądowa, jaka odbyła się w dniu 6 bm. w sądzie okręgowym w Sosnowcu z oskarżenia cechu murarzy

prezydenta jest p. Czesław Kowalski, obecny starosta kozienicki, a przed paru laty pierwszy starosta zawierciański.

Wtajemniczeni opowiadają, że kandydat ten znajdzie poparcie nie tylko w klubie gospodarczej odbudowy miasta, ale i w dość licznych klubach PPS.

Opinia publiczna jest również po stronie p. Kowalskiego, który już jako

pierwszy starosta zawierciański cieszył się tu dużą popularnością.

Zresztą jako dobry samorządowiec i administrator będzie również dobrym włodarzem miasta.

(o) ODCZYT B. POSŁA PIÓTRÓW. SKIEGÓ. W ub. niedzielę b. poseł Z. Piotrowski, jen. sekretarz TUR. z Warszawy, wygłosił w Olkusz odczyt pt. „Historia, kraj i ludzie”, poruszając również stosunki polityczne i gospodarcze — Po odczycie p. Piotrowski wyjechał do Chęcin, gdzie był obecny przy otwarciu nowego oddziału TUR.

(o) BRAK CHLEBA. Od kilku dni Olkusz odczuwa dotkliwy brak chleba żytniego. Piekarnie wstrzymują się od wyjęcia z powodu podrożenia maki z jednej strony, a niemożnością podniesienia cen chleba bez zezwolenia starostwa — z drugiej. Twierdzą oni, że 2 kg. chleba powinien kosztować 70 gr., gdy tymczasem starostwo zezwala na cenę 62 gr.

Z KIELC.

Pomoc zimowa bezrobotnym W WOJ. KIELECKIM.

Dzięki prowadzonej w woj. kieleckim zbiórce na pomoc bezrobotnym komitety miejskie i powiatowe pomocy zimowej przeprowadzały na szeroką skalę akcję rozdawnictwa zebranych od społeczeństwa ofiar.

W styczniu br. akcją pomocy objętych zostało 37.741 rodzin, czyli około 125 tys. osób. Koszt tej akcji wyniósł 474.112 zł. Jednocześnie komitet wojewódzki przez komitety pomocy dzieciom dożywił w szkołach ponad 47 tysięcy dzieci, kosztując 60 tys. zł.

Dotychczas akcja zbiórki wśród społeczeństwa, na cele pomocy zimowej bezrobotnym wyraża się sumą 454.840 zł.

Zwyżka cen

Ostatnio w woj. kieleckim nastąpiła dość znaczna zwyżka cen zbóż, która zaznaczyła się już pod koniec ub. miesiąca w związku z czem zwykłała cena chleba od 2 do 3 gr. na 1 kg.

Również ceny trzody chlewnej i bydła podskoczyły w górę, odnośnie zaś cieląt, to ceny ich b. znacznie zwykłały, w związku z czem wzrosły ceny cielęciny i mięsa.

Ostatnio wogóle na jarmarkach dał się zauważyć brak cieląt, na które wzrósł popyt i są one wykupywane przez handlarzy na rogatek przed wjazdem do miasta.

CZŁOWIEK PRZED SĄDEM.

Skradziony narzeczony

Panie sędzio kochany! Gdzie jest sprawa wiedliwość? — krzyżała, bijąc się w białą pierś p. Zofia Kryska, oskarżona o pozbicie koleżanki p. Pauliny Topór. — Kto powinien w kryminalu siedzieć? Ja czy ona?

Bo, jak kto głupi zegarek skradnie, to na długie miesiące do więzienia idzie. A czy takiej co mi chłopaka ukradła nie się nie należy? Przed samym nosem mi go sprząta!

Dlaczego, proszę Sądu, taki porządek? Czy ona lepsza od takiego, co zegarek skradnie? Jeszcze gorsza! Bo o drugi zegarek łatwiej, niż o drugiego chłopca.

Co ja się proszę Sądu, przy tym chłopcu namęczyłam! Chude to było, że portki z niego zlatywali. Co najlepsze z obiadu zawsze dla niego szło. I ubrać się nie miał w co.

Odkarmiałam go, odziałam, na człowieka wyglądał. Nie żałowałam niczego. Bo myślę sobie, nie dla kogo, tylko dla siebie szykuje.

A ta zmija do gotowego przyszła! Jak

chłopak przytył, nabrał wyglądu, to ona dopiero zaczęła do mnie wstępować.

To po żelazko, to żeby soli pożyczyc, albo żeby się o klucz od góry rozpytać. I za każdym razem łypie oczami na moje-go Staśka.

I te oczy go wzięły!

Bo, ja proszę Sądu, zjeść dam dobrze mężczyźnie i w ogóle dogodzić potrafię. Ale na oczy jestem słaba. Jak niemi za cznie przewracać to, mnie potem tak bola, że patrzeć nie mogę.

A ona znów tak potrafi oczami kręcić, jak karuzela.

Z tymi oczyma chłopaka skusiła! Mojego Staśka! Wszystko co na nim było to moje! I bielizna i ubranie i te sadło, co w nie drań w mojej kuchni obrosł.

W biały dzień mi go ukradła! Przestał do mnie chodzić i polazł do niej!

I Jak ja mogłam taką krzywdę darować? Dlaczego, proszę sądu, zegarków kradzież nie wolno, a narzeczonych wolno?

Sąd wzruszony tą opowieścią, skazał p. Zofię na 30 zł. grzywny.

ZE SPORTU

Mistrzostwa narciarskie harcerzy z udziałem Zagłębiaków

W Zakopanem odbyły się międzynarodowe zawody narciarskie harcerzy.

W pierwszym dniu odbyły się zawody w kombinacji alpejskiej, na które złożył się bieg zjazdowy i slalom.

Do zawodów stanęło 155 harcerzy i 18 harerek z całej Polski. Z obliczeniem za bieg zjazdowy i za slalom pierwsze miejsce zajął Zając Marian (harcerski klub narciarski Zakopane).

Wśród harerek pierwsza była Bornećówna (HKN Zakopane) z notą ogólną 16a. 2) Małczewska (HKN Zakopane) 81.42

W niedzielę nastąpiło zakończenie zawodów. Ostatnie konkurencje przyniosły następujące wyniki:

Bieg patrolowy harcerzy i harerek odbył się na Antałowie. Z zagranicy wzięli udział w zawodach harcerze z Niemiec. W grupie juniorek wygrał zespół harcerskiego klubu narciarskiego z Zakopanego 81 pkt. przed trzecim zespołem drużyny warszawskiej 76 pkt.

W grupie seniorek wygrał zespół drugiej drużyny warszawskiej 77 pkt.

W biegu patrolowym harcerzy w grupie juniorek zwyciężył zespół 16 drużyny warszawskiej 168 pkt. W grupie seniorek wygrał zespół drugi z Bielska 115 p. przed zespołem 10-tym z Łabowoy 111 p.

Bieg płaski na 4 km. dla juniorek wygrała Helena Stępkówna (Zakopane) w czasie 33:15 sek. W grupie starszych harerek bieg na 8 km. wygrała Mańczarów na z Zakopanego w czasie 59:24 sek.

W grupie starszych harcerzy bieg na 12 km. zakończył się zwycięstwem Peky (Zakopane) 50:28 sek. przed Sokołowskim z Nowego Sącza.

W biegu na 9 km. pierwszym był Łaskos z Gorlic w czasie 53:34 sek. przed Pawlicą z Zakopanego.

W biegu na 4 km. dla najmłodszych harcerzy zwyciężył Kwapien z Katowic w czasie 24:05 sek. przed Mięwikim z Zakopanego. W konkursie skoków na Krokwi młodzi harcerze wykazali niezwyczajną sprawność. Wyniki: 1) Czarniak (Zakopane) nota 139.5, skoki 39 i 44 m. 2) Zając (Zakopane) nota 131 skoki 32 i 45

stał rozstrzygnięty. W finale spotkały się Amerykanka Aaron i Austriaczka Pritzi. Pierwszego seta wygrała Austriaczka 21:32, drugiego Amerykanka 18:21. Trzeciego seta zaczynały zawodniczki rozmyślnie przewlekać. Po trzech kwadransach zostały upomniane przez sędziego, a wreszcie przy stanie 16:19, dla Pritzi gre przerwano.

× **WALNE ZEBRANIE CKS.** W niedzielę, dnia 14 bm o godz. 14:30 w I-szym terminie, a o godz. 15 w drugim terminie w sali klubu urzędników na Saturnie odbędzie się zwyczajne walne zgromadzenie Czajadziekiego Klubu Sportowego z następującym porządkiem obrad: zagajenie, wybór prezydium, odczytanie protokołu z ostatniego dorocznego walnego zgromadzenia, sprawozdania, dyskusja i uchwalenie absolutorium dla zastępujących władz klubu, uchwalenie preliminarza budżetowego na 1937 r. wybór nowych władz i wolne wnioski.

× **SEKCJA GIMNASTYCZNA PAŃ DĄBROWSKIEJ MAKKABI.** Podać się do wiadomości, iż została przy Makkabi w Dąbrowie uruchomiona sekcja gimnastyczna pań. Treningi tej sekcji odbywać się będą we wtorki i czwartki od godz. 20 pod kierownictwem instruktora D. Cwryna. Zapis do sekcji przyjmie sekretariat klubu Stankiewicz 11 codziennie w godzinach wieczorowych.

× **JACK TORRANCE ZAGŁĘBIÓW.** OWENSA Strunę lekkoatlety amerykańskiego Torrance rezerwał w roli zawodnika boksera nowego mecz z nieznanym amerykańskim bokserem Owensem. Mecz ten ma się odbyć 4 minutach walki.

Chcesz mieć stale gorącą wodę do dyspozycji, zainstaluj wanny elektryczny. Specjalnie niskie taryfy.

Wszelkie informacje i demonstracje w sklepie Elektrowni ul. Dąbrowska 1.

ELEKTROWNIA OKRĘGOWA w Zagłębiu Dąbrowskim S. A.

KINO „ZAGŁĘBIE“

DZIŚ!

DZIŚ!

Jak wyjść z małżeństwa?

Cztery najtrafniejsze odpowiedzi na to pytanie daje film

Zakochane kobiety

Role główne — 4 wielkie gwiazdy:

JANET GAYNOR — CONSTANCE BENNETT — LORETTA YOUNG — SIMONE SIMON i inni

Wielki film — wielkie aktorki poraz pierwszy razem! CIEKAWY NADPROGRAM Początek I seansu 17. 30

KINO „PALACE“

Dziś święto filmowe

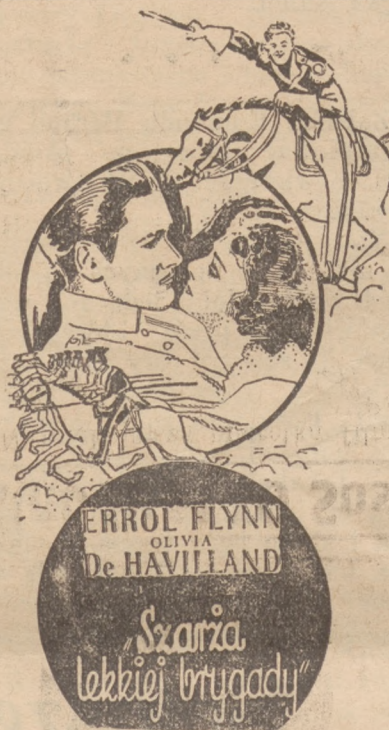
Sosnowca!

Największy film świata!

Errol Flynn

jako

Orzeł Krymski

Kino RIALTO Sosnowiec Warszawska 18

Najpiękniejsza operetka filmowa od czasów

„PARADY MIŁOŚCI“.

Przepiękna muzyka oparta na melodiach JOHANA STRAUSSA

Szampański walc

Upaja jak szampan, rozmarza jak walc. — W rolach głównych: GLADYS SWORTHOUT i TRED MAC MURRAY.

Pocz. I seansu o 5.30, w niedzielę o 3.30.

Kino-teatr „EDEN“

Królowie humoru

Flip i Flap

w najnowszym filmie sezonu

KOCHANA RODZINA

Początek I seansu o godz. 17.30, w niedzielę o godz. 15.30

DROBNE OGŁOSZENIA

LOKALE

MIESZKANIE pojedyncze, ładne, słoneczne poszukuję od zaraz lub 1 marca, czynsz za rok z góry lub miesięczny. Zgłoszenia do administracji pod „Mieszkanie“

KUPNO I SPRZEDAŻ

„Biały Tydzień“

w Magazynie Białymym

M. KĘPIŃSKI

Będzin, Kołtąja 36

Już rozpoczęto tanią sprzedaż białych towarów

ZAKŁAD fryzjerski sprzedam zaraz Będzin, ul. Gzichowska 22.

PRZYCHODNIA

LECZNICZA

chorób wenerycznych i s. dr. „Pomoc“

została przeniesiona

Sosnowiec, ul. 3-go Maja 31.

Czynna: 11-1 i 5-8 pp. w święta 11-1 -- Wizyta 5 złotych. —

Wanny

nastadówki, wianienki dziecięce oraz kotły i balje do bielizny i t. p.

A. HESIE, Orla 11. Telef. 614-98

TRZY parcele budowlane od 519 do 657 mtr. zatwierdzone przy ul. Królewskiej, front południowy, oraz dom rowy dwupiętrowy skanalizowany 24 ubikacje sprzeda gospodarz, Moniuszki 2-a.

MATRYMONIALNE

EZEZNIK, lat 30 pozna pannę lub wdowę do lat 35. mającą własny interes lub gotówkę od 15.000. Zgłoszenia z fotografią za zwrotem do administracji „Express“ dla „Zorzy“

ZGUBIONE DOKUMENTY

ORPYCH JAN zgubił książkę wojskową wydaną przez P. K. U. Będzin.

HASKIEL SZMIDT zgubił książkę wojskową wydaną przez 25 p. art. Będzin.

GUPIBEROWI KAZIMIERZOWI skradziono dowód osobisty wydany przez gminę Nivka

DZIDOWSKI TADEUSZ zgubił książkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sosnowiec.

Polscy hokeiści

GRAJA Z KANADĄ

Kapitan sportowy PZHL, p. Sachs, złożył nast. skład drużyny na mistrzostwa świata w Londynie: bramkarze: Stogowski i Przedziecki, obrońcy: Ludwik, Kasprzak, Sokołowski. Napastnicy: Kowalski, Wolkowski, Marchewczyk, Kasprzycki, Borda, Stupnicki. Rezerwa: Przedpełski i Kulig. Wyjazd nastąpi w dniu 11 bm. W Londynie odbył się losowanie grup przed mistrzostwami świata w hokeju. Losowanie dało następujące wyniki:

W pierwszej grupie walczą Anglia, Niemcy, Węgry i Rumunia.

W drugiej grupie spotkają się: Czechosłowacja, Szwajcaria i Norwegia.

Polska znalazła się w trzeciej grupie: Kanada, Szwecja i Francja.

Ustalono, że w finałowej grupie walczą będą zwycięzcy poszczególnych grup oraz czwarta drużyna, wyłoniona ze spotkań pomiędzy drugimi drużynami grup pierwszej i trzeciej.

Mistrzostwa, jak wiadomo, rozpoczynają się dn. 17 lutego w Londynie.

Ehrlich wicemistrzem świata

W PING-PONGU.

W Baden koło Wiednia zakończono turniej o mistrzostwo świata w tenisie stołowym. W grze pojedynczej panów Ehrlich, po zwycięstwie walcu, uległ Bergmanowi 2:3 (21:19, 23:26, 21:13, 14:21, 11:21).

Mistrzem świata został Bergman (Austria), wicemistrzostwo zdobył Ehrlich.

W grze pojedynczej pań tytuł nie ze-